

ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΡΕΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΡΚΟΥ
ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ, ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΑΔΡΑΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

Καθαρισμός μονοπατιών και λοιπές δραστηριότητες στα Τζουμέρκα

Το Εθνικό Πάρκο Τζουμέρκων, Περιστερίου και Χαράδρας Αράχθου είναι μια ανοιχτή κερσαία περιοχή περίπου 900 τετ. χιλ. που γεωγραφικά απλώνεται στις ορεινές περιοχές των νομών Ιωαννίνων, Άρτας και Τρικάλων. Θεσμοθετήθηκε το 2009, με Προεδρικό Διάταγμα (ΦΕΚ 49Δ/12.02.2009).

Ο Φορέας Διαχείρισης ιδρύθηκε το 2009 και είναι η αρμόδια Υπηρεσία για την προστασία και διαχείριση των βιοτόπων και των ειδών χλωρίδας και πανίδας που συναντώνται στο Εθνικό Πάρκο. Οι αρχές πάνω στις οποίες στηρίζεται ο Φορέας Διαχείρισης είναι η διατήρηση και η ορθή διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος και

η θεσμοθέτηση διαδικασιών και μέτρων, για την εξασφάλιση της αρμονικής συνύπαρξης Ανθρώπου και Φύσης και την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης στην περιοχή. Η έδρα του βρίσκεται στα Ιωάννινα, ενώ υπό την εποπτεία του λειτουργούν και θα εξοπλιστούν σύντομα Κέντρα Πληροφόρησης (Περιφερειακές Υπηρεσίες) στην Πράμνα, στους Χουλιάρδες, στην Άγναντα, στο Βουργαρέλι, στη Νεραΐδα και στην Καλλιρόη (θέση: «Τρία Ποτάμια»).

Ο Φορέας Διαχείρισης στελεχώθηκε με προσωπικό τον Ιανουάριο του 2012 και εντός του έτους υλοποίησε μια σειρά από δράσεις, είτε

Συνέχεια στη σελίδα 10

Επιστημονική και κοινωνική προσφορά της Οικογένειας Αγνάντη ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΗΣ Κ^{ας} ΝΙΚΗΣ ΑΓΝΑΝΤΗ

Η Ομότιμη Καθηγήτρια της Ιατρικής Σχολής, πρώην Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και Ισόβιο Επίτιμο Μέλος της Ευρωπαϊκής Παθολογοανατομικής Εταιρείας (ESP), η Ιατρός Παθολογοανα-

τόμος Κυρία ΝΙΚΗ ΑΓΝΑΝΤΗ βραβεύτηκε πρόσφατα στο Βουκουρέστι από τη Ρουμανική Ακαδημία Επιστημών με την Ακαδημαϊκή τίτληνών για την εξαιρετική προσφορά της

ζήλο την επιστημονική και την κοινωνική δράση του αείμνηστου συζύγου της Ιωάννη Κ. Αγνάντη.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΑΓΝΑΝΤΗΣ (1924-2005) Ιατρός - Ορθοπαιδικός, ήταν ο ιδρυτής και ο διευθυντής της Ορθοπαιδικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» (1972-1993) και εν συνεχεία Επιμελητής της Ορθοπαιδικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Τους εύχουμε καρπούς των λαμπρών σπουδών του στις Ιατρικές Σχολές των Πανεπιστημίων

ων Αθηνών και Πανσουλβανίας (ΗΠΑ) τους πρόσφερε γενναϊόδωρα στην πατρίδα μας σε πολλούς τομείς. Ο αείμνηστος Γιάννης Αγνάντης διετέλεσε Πρόεδρος και Γεν. Αρχηγός της Ομάδας «Παναθηναϊκός» κατά την εποχή του Γουέμπλεϊ, αλλά και επικεφαλής των γιατρών της Ομάδας. Από την εφηβεία του έδειξε τις σπάνιες αρετές του. Ήταν επίλεκτο μέλος της Εθνικής Αντίστασης (ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ) και μετά την απελευθέρωση της πατρίδας μας, επιδόθηκε με ιδιαίτερο ζήλο στις σπουδές του, τους αγλούς καρπούς των οποίων πρόσφερε στην πατρίδα του αφειδώλευτα, ακολουθώντας, ως πανάξιος γιος του παράδειγμα του παναξίου πατέρα του, ο Κώστα Αγνάντης.

Η Αδελφότητα Αγναντιτών Αθηνών σε ειδική τελετή που έγινε στις 3-8-2003 στα Άγναντα τίμησε τον Ιωάννη Αγνάντη για την εν γένει προσφορά τους στην επιστήμη, την πατρίδα και τον άνθρωπο, τιμώντας ταυτόχρονα στο πρόσωπό του και

Συνέχεια στη σελίδα 11

Επιστημονική Έρευνα - Διπλωματική εργασία για την εφημερίδα «Άγναντα Άρτας»

Η κ. Αφροδίτη-Λήδα Νουνανάκη (φωτο), κοινωνιολόγος - λαογράφος, υποτόρφος του Ι.Κ.Υ., ολοκλήρωσε με επιτυχία την έρευνά της για την εφημερίδα «Άγναντα Άρτας», την οποία εκπόνησε στα πλαίσια των σπουδών της στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης στην υποκατεύθυνση «Ιστορία και διδακτική της ιστορίας - Λαογραφία και Πολιτισμός» του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Την εργασία, που βαθμολογήθηκε με το βαθμό 10 (Άριστα) ομοφώνως, επέβλεψε η κ. Ρέα Κακάμπουρα, επίκουρη καθηγήτρια λαογραφίας Π.Τ.Δ.Ε., Ε.Κ.Π.Α., με συνεπιβλέποντες τους: κ. Μηνά Αλ. Αλεξιάδη, καθηγητή λαογραφίας στο τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής σχολής, Ε.Κ.Π.Α., και τον κ. Χαράλαμπο Μπαμπάκη, αναπλ. Καθηγητή Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας του Π.Τ.Δ.Ε., Ε.Κ.Π.Α.

Η επιστημονική αυτή εργασία μελετά την εφημερίδα ενός τοπικού συλλόγου από την περιοχή των Τζουμέρκων στην Αθήνα, τα «Άγναντα Άρτας». Μελετάται η δομή και η μορφή της εφημερίδας και η θεματολογία της στις δύο περιόδους έκδοσής της (1977-1988, 1989-2009). Ειδικότερο θέμα πραγμάτευσης αποτέλεσε η ανίχνευση των λόγων (discourse) περί παράδοσης έτσι όπως αυτοί αναδύονται μέσα από τις στήλες του εντύπου.

Η μέθοδος που ακολουθήσαμε για να αναζητήσουμε και

Συνέχεια στη σελίδα 11

στην Ιατρική Επιστήμη. Είναι από τους πρωτοπόρους της Παθολογοανατομίας στην Ελλάδα και το επιστημονικό της έργο αναγνωρίζεται διεθνώς. Διετέλεσε Πρόεδρος πολλών Ελληνικών και Διεθνών Επιστημονικών Συνεδρίων και ως ειδική γιατρός - ερευνητρια παρουσίασε σ' αυτά τα πορίσματα των ερευνών και μελετών της, που διέδιναν τις γνώσεις της ιατρικής επιστήμης και εμπλούτισαν την επιστημονική βιβλιογραφία της ειδικότητάς της.

Παράλληλα, ως Άνθρωπος ευαίσθητος και καλλιεργμένος, γεμάτη καλοσύνη και ανθρωπιά, διακρίνεται για την κοινωνική και αγαθοεργή προσφορά της, συνεχίζοντας και διευρύνοντας με τον ίδιο ένθεο

Το χορωδιακό σύνολο «Αρτινή Παρέα» μάγεψε την Αθήνα!

Η φιλοσοφική και παιδαγωγική προτροπή του Πλάτωνα «μουσικήν ποίει και εργάζου» βρήκε στην Αρτα την έκφρασή της. Μύστες της, ιεραουργοί και θεράποντες αναδείχθηκαν οι Κυρίες και οι Κύριοι που απαρτίζουν τη μεγάλη «Αρτινή Παρέα», μια προικισμένη από τη φύση Ερασιτεχνική Χορωδία, που δεν άκουσα και πολλές επαγγελματικές να την ξεπερνούν στο ύψος της! Και αυτό, γιατί η «Αρτινή Παρέα» δεν καλλιεργεί τη «μουσική για τη μουσική», ούτε για επιβίωση, αλλά για να την προσφέρει απλόχερα στον άνθρωπο, να τον απογειώσει μελωδικά και να τον ταξιδεύσει «διαγαλαξιακά» από το σκοτά-

Γράφει ο
Χρήστος Αρ. Παπακίτσος

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΣΥΓΓΝΩΜΗ

Μέγα και ασυγχώρητο λάθος μας...

Όσες φορές και να ζητήσουμε συγγνώμη, το λάθος μας δε συγχωρείται... Το προηγούμενο φύλλο της η εφημερίδα μας αντί να λάβει τον αριθμό 182 (Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος 2013), εκτυπώθηκε στο «καλούπι» του τελευταίου τριμήνου του 2012 (Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος)!... Επίσης, ένα εξαιρετικό ανοιξιάτικο κείμενο του εκλεκτού μας συνεργάτη κ. Γιάννη Κατακογιώργου στη στήλη «Αναμνήσεις... Μαθητικές» με θέμα: «ΠΡΩΤΟ-ΜΑΓΙΑ» εκτυπώθηκε κάτω από τον «κρουσταλλιασμένο» τίτλο «Χιόνια στο

χωριό» του προηγούμενου χειμωνιάτικου φύλλου!...

Μόνο ο τίτλος της εφημερίδας μας αντιστάθηκε και δεν «τσαλαπατήθηκε»!...

Το κακό έγινε... «Το χυμένο γάλα δε μαζεύεται»... Το μόνο που μας απομένει, είναι να σας παρακαλέσουμε: 1) να εξαντλήσετε όλα τα αποθέματα της μεγαλοφυΐας σας και να μας κρίνετε με επείκεια και 2) να διορθώσετε μόνοι σας το προηγούμενο φύλλο, σύμφωνα με τα παραπάνω. Ευχαριστούμε.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Στις 16 Μαΐου 2013 η Έφη Ζάκου, σύζυγος Γιώργου Τυροβολά γεννήσε ένα όμορφο κορπούκι.

• Στις 7 Ιανουαρίου 2013 ο Περικλής Μακρής και η Σπυριδούλα Χρ. Παπαθεοδώρου (κόρη της Μαίρης Αρ. Στάμου) απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους, ένα χαριτωμένο αγοράκι.

Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Νίκος Καπέλης βάπτισε στην Ανάληψη το παιδάκι του και τον έδωσε το όνομα Βασίλης - Χρίστος.

• Ο Δημήτρης και η Ευφροσύνη Μπασιάκου βάπτισαν το αγοράκι τους στις 6 Μαΐου 2013 και το ονόμασαν Γεώργιος.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 15.6.13 τελεστή ο γάμος της Ράνιας Καρλαύτη, κόρη της Σταυρούλας Ανδρόνη και του Κων/νου Καρλαύτη, μετά τον Νικόλαο Πιπτερό στον Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Αγίων Θεοδώρων Κορινθίας και η δεξίωση εγένετο στο Paradise Kinetta στην Κινέττα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Στις 10.4.13 απεβίωσε στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, η Αγγελική Ζιάβρα, κόρη του Γεωργίου Χριστογιωργάκη, χήρα Ευαγγέλου, ετών 91.

• Στις 5.5.13 απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, ο Κων/νος Ιω. Παπακίτσος, ετών 101.

• Στις 21.6.13 απεβίωσε στην Άγναντα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, η Σπυριδούλα Φίλου του Δημητρίου Βαγγελή, χήρα Αλεξάνδρου, ετών 100.

• Στις 30.5.13 απεβίωσε στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στα Ιω-

άννινα, ο Σωτήριος Βασ. Γούλας, ετών 58.

• Στις 19.6.13 απεβίωσε στα Ιωάννινα ο Αθανάσιος Γεωρ. Βρόντος, ετών 48.

• Στις 31.5.2013 απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στις 3/6 στην Αθήνα, στο κοιμητή-

Αγγελική Ζιάβρα

Ευγνωμονούμε το Θεό που μας έδωσε τέτοια μάνα. Δυσαναπλήρωτο το κενό που μας άφησε μάνα.

Μας προστάτενε πάντα, ήταν άνθρωπος νηφάλιος, ειλικρινής, αγαπητή, δυναμική.

Η Κα Αγγελική η μάνα μας για μας υπάρχει, είναι στη μνήμη μας ως ο άνθρωπος που ενώ νόμιζες ότι δεν εκδιόλωνε τη γνώμη της, ακαριαία σ' όλα τα δύσκολα δυνάμωνε το ύψος της, σκόπευε το ανάστημά της και είχε σωστή γνώμη και παρατήρηση.

Έφυγες πλήρης ημερών, έκανες τον κύκλο της ζωής της, χάρηκε, λυπήθηκε, ευχαριστήθηκε. Είδε παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα και όπως η ίδια πριν χαθεί έλεγε:

Είμαι πλήρης ευχαριστημένη, όλοι σας είστε μια χαρά. Εγώ τώρα δεν περιμένω κάτι άλλο.

Εμείς τα παιδιά της, εγγόνια, δισέγγονα έχουμε να θυμόμαστε πάντα την καλοσύνη της, την αγάπη της, τις συμβουλές της. Σ' εμάς όλους θα μας λήψεις και νομίζω και σε πολλούς άλλους, Όσοι σε γνώρισαν ξέρουν πια ήταν η Κα Αγγελική και το πόσο καλόκαρδη ήταν.

Αγαπημένη μας μητέρα, και γιαγιά σ' ευχαριστούμε για ότι έκανες για μας όλους, από εκεί ψηλά που πηγές πάντα να μας (συμβουλεύεις) και να έχουμε την ευχή σου.

Τα παιδιά - Τα εγγόνια

ριο Αγίας Παρασκευής (Τσακό) ο Αθανάσιος Γεωρ. Χριστογιωργάκης, ετών 80.

Ευχαριστίες σε Μέλη της Αδελφότητάς μας

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Αγναντιπών Αθηνών εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες στα εκλεκτά μέλη της κ.κ. Βασίλειο Ε. Κώστα, Χριστόφορο Α. Νάτση και Κων/νο Ε. Καρύδη που προσφέρθηκαν οικειοθελώς να διεκπεραιώσουν αδαπάνως για την Αδελφότητα μας τις χρονοβόρες και «ευρωβόρες» γραφειοκρατικές διαδικασίες και τις επίπονες ηλεκτρολογικές εργασίες που απαιτούνταν, προκειμένου τα γραφεία μας να αποκτήσουν δική τους ηλεκτρική παροχή, ανεξάρτητη από εκείνη της πολυκατοικίας, που συνεχώς μας δημιουργούσε προβλήματα στο φωτισμό και στη λειτουργία των συσκευών των Γραφείων μας.

Κων/νος Ε. Καρύδης

Χριστόφορος Α. Νάτσης

Βασίλειος Ε. Κώστας

Στερνό αντίο σε φίλο και συγχωριανό...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Γ. ΧΡΙΣΤΟΓΕΩΡΓΑΚΗΣ (1933-2013)

Φίλε, συμμαθητή και συγχωριανέ, θανάση,

Έφυγες αθόρυβα, όπως αθόρυβα έζησες όλη σου τη ζωή. Ήπιος και μετρίσιος, άνθρωπος του μέτρου και του καθήκοντος, της εργασίας και της δημιουργίας, της ήρεμης ζωής και της καταήλθης ήσυχης από παιδί και παρέμεινες ο ίδιος ίσαμε το τέλος και ως οικογενειάρχης και ως συγχωριανός και ως υπάλληλος... Γι' αυτό και κέρδισες την «έξωθεν καλήν μαρτυρίαν». Περνώντας κάποτε από την Τσαγκαράδα Πηλίου, απ' όπου άρχισες τη σταδιοδρομία σου ως προϊστάμενος των εκεί ΕΛΤΑ, ένιωσα υπερήφανος για εσένα, το φίλο μου, το συγχωριανό μου, όταν άκουσα πολλούς να αναφέρονται ευφώνως στο όνομά σου.

Στις παιδικές μας παρέες παρέμεινες μακριά από τις σκανδαλιές και στενοχωριάσεις όταν σ' αυτές πρωταγωνιστούσαν φίλοι σου. Πολλές φορές με επέληπτες φιλικά, αποκαλώντας με καλοσυνάτα και χαμογελαστά «καταβέλο!» Προσπαθούσες με τον τρόπο σου να με αποτρέψεις από τα επικίνδυνα παιχνίδια που έκανα με το διάσπαρτο τότε πολεμικό υλικό και από άλλες σκανδαλιές, επικίνδυνες εκείνη τη δύσκολη αλλά έμπληξη εθνικής έξαρσης περίοδο της ζωής μας.

Φίλος πιστός, φίλος ανιδιοτελής, φίλος «φρένο» ήσουνα και γι' αυτό κεραυνοβολήθηκα από την αναπάντεχη και συγκλονιστική είδηση της φυγής σου!... Την πληροφορήθηκα απ' τους αγαπημένους σου και έμεινα ενεδός όταν, αγαπητέ θανάση, είχες πλέον φθάσει στην κορυφή του λόφου, όχι του Αγ. Χριστόφορου, ούτε του «Εϊώστη», όπου οχοληρούδια παίζαμε, αλλά στην κορυφή του απέναντι, του πιο ψηλού λόφου, του Άι-Λια... Ανηφόρισα προς τα εκεί και, αγκομαχώντας, προσπάθησα να σε προκάνω για να πάμε μαζί. Κρύφτηκες, όμως, μέσα στην αχλή, που στρώνει συχνά με ουράνιο βαμβάκι την οδό της Ανάπαυσης, που ξεκινάει από την πίσω, την αθέατη πλευρά του λόφου, κάνει άφαντο και αφήνει στη λησμονιά τον Γολγοθά των ανθρώπων και αστραπιαία μας ανεβάζει ανάλαφρα και μας εναποθέτει σαν πούπουλα εκεί «ένθα ουκ έστι πόνος, ού λύπη, ού στεναγμός».

Προσπάθησα να φωνάξω να με καρτερέσεις, όμως η φωνή μου δεν έβγαине... Αλλά και νά 'βγαίναν κάποιοι ψίθυροι, θα πνιγονταν στους ήχους των αγγελικών σαλπηγών που ηκούσαν για να σε υποδεχθούν με τιμές θριμβευστή της ζωής.

Ήταν κι άλλοι πολλοί εκεί στην κορυφή και προσπαθούσαν να σου μιλήσουν, αλλά και η δική τους φωνή ήταν πνιγμένη στους φυγμούς και τα δάκρυα, τα φανερά και τα κρυφά, που όλα τους όμως ήταν αληθινά, καυτερά... Έμμιξα και εγώ τα δικά μου, με την ψευδαίσθηση ότι όλα μαζί θα αραιώναν τα πιο πολλά, τα πιο πικρά και καυτά δάκρυα της γυναίκας σου Ευαγγελίας και των παιδιών σας Χρήστου και Ελένης... Προσπάθησα να ψιθυρίσω και να τους πω να κάνουν κουράγιο, να νιώθουν περήφανοι για σένα και να πορεύονται ολόρθοι τον ίδιο δρόμο της αρετής, της σωστής και ασφαούς πορείας, που εσύ τους χάραξες. Όταν, όμως, τα λόγια δεν μπορεί κάποιος να τα πει, τα γράφει στο χαρτί και αφήνει τα εμφανή ή φανερά δάκρυα να τον ερμηνεύουν με το δικό τους τρόπο, είτε οργώνοντας το πρόσωπό του είτε ορίζοντας την καρδιά του...

Αλησμόνητε, φίλε θανάση...

Δεν ξέρω πότε είναι η κατάλληλη στιγμή να πει κανείς το: «νυν απολύεις τον δούλον σου Δέσποτα!»... Για εσένα, πάντως, η θεία πρόνοια μερίμνησε και το είπες, αφού πρώτα βεβαιώθηκε ότι εξοφλήσες στο ακέραιο το ανθρώπινο χρέος σου. «Ο της δικαιοσύνης στέφανος» σου ανήκει και θα είναι αμάρτανος.

Αναπαύσου εν ηρεμία, εκλεκτέ φίλε θανάση, αλλά μην ξεχάσεις ν' αγναντεύεις και κατά τη στράτα περιμένοντάς μας και ακούμε καθαρά το γδούπο από τις μπάρες των... «εξοδίων», που ανοιγοκλείνουν ασταμάτητα... Δεν θα αργήσουμε!...

Αιώνια η Μνήμη σου...

Χρήστος Αρ. Παπακίτσος

* Το 40ήμερο μνημόσυνο θα γίνει στην Άγναντα, την Κυριακή 7 Ιουλίου 2013.

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, στην πρώτη σελίδα και στη φωτογραφία από το χορό της Αδελφότητας Αγναντιπών Ιωαννίνων, γράφτηκε λανθασμένα το όνομα Χρήστος Γιαννούλας ενώ επρόκειτο για το γιατρό Ευταξία. Ζητούμε συγγνώμη για την παραδρομή.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΦΩΚ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Επιστημονικός συνεργάτης Εργαστηρίου Έρευνας Παθήσεων Μυοσκελετικού Συστήματος, ΚΑΤ

ιατρείο: Λ. Πεντέλης 51 - Βριλήσσια
τηλ. 210-8100127 - κιν.: 6944-182079

E-mail: eypak@med.uoa.gr

Ο σπόρος που έσπειρε πέρυσι η εφημερίδα «ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ» (φύλη 179) με άρθρο της για τον εορτασμό της Επετείου Απελευθέρωσης των Τζουμέρκων (24-6-1881) **ΦΥΤΩΡΕΣ!** Ο Πρόεδρος του «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΛΕΠΙΝΑΝΤΩΝ ΑΡΤΑΣ» κ. **Παύλος Μπούρης** έπιασε το μήνυμα. Οργάνωσε και πραγματοποιήσε εφέτος στο **Λεπιάνο** εκδήλωση για τα **Ελευθέρια των Τζουμέρκων**, αναβιώνοντας έτσι τον επίσημο εορτασμό της σημαντικότερης για την περιοχή μας Επετείου. Ευχόμεστε η πρωτοβουλία του να βρει μιμητές και σε άλλα μεγαλύτερα Τζουμερκοχώρια. Στα εύσημα που αναμφισβήτητα του αφεισούνται από όλους τους συντοπίτες μας, τούτη η στήλη επιπροσθέτει και τις θερμές ευχαριστίες της, τόσο για την υιοθέτηση της σχετικής πρότασης του συντάκτη της, όσο και για την τιμητική πρόταση που του έγινε να εκφωνήσει τον πανηγυρικό της ημέρας (φύλη 120 της εφημερίδας «**Λεπινάτικα Νέα**»). Δυστυχώς, ανυπέρβλητο το κώλυμα του σπέρσε αυτήν την εξαιρετική τιμή και χαρά.

Ο εορτασμός της επετείου της Απελευθέρωσης της Άρτας και του ορεινού της όγκου (Τζουμέρκων και Ραδοβυζίων), αποτελεί ξεχωριστό ηθικό χρέος των νεώτερων γενεών προς τις παλιότερες. Την ημέρα αυτή οφείλουμε όλοι οι Τζουμερκιώτες με τη φυσική η νοερή παρουσία μας να είμαστε παρόντες και όλοι μαζί να κλίνουμε ευλαβικά το γόνυ κάτω από τις περήφανα φτερουγισμένες ψυχές των προ-παππούδων μας και να εκφράσουμε με θαυμασμό την ευγνωμοσύνη μας προς τους ηρωικούς αγώνες και τις θυσίες που αυτοί έκαναν, για να αναβιώσουν και επίσημα στις 24 Ιουνίου του 1881 τον λαμπρότατο ήλιο της δευτεριάς στην ουδέποτε κοιναροπατημένες αετοφωλιές των Τζουμέρκων, στα λημέρια τους, τα καραούλια και τα ορμητήριά τους.

Οι Τζουμερκιώτες ποτέ δεν έσκυψαν το κεφάλι στον τύραννο και δεν του επέτρεψαν να μαγαριάσει τον τόπο μας. Τζαμιά και μινωρέδες δε στερώσαν στα Τζουμέρκα. Και όταν τα ηπιστικά τουρκικά μπουλούκια περνούσαν φυγαλικά απ' τα βουνά μας, οι Τζουμερκιώτες δεν τους υποδέχονταν με λουλούδια και «ντεμινάδες»,

Βλέπω, ακούω, σχολιάζω

αλλά με βόλτα καυτερή, βγαλμένη «απ' της ψυχής το πύρωμα». Δεν έλεγαν: «σφάξε με αγά μ' ν' αγιάσω». Πετσόκοβαν τα ασκέρια των τυράννων! Μαζί με τους επίσης ανυπότακτους Ραδοβυζινούς ήταν ο φόβος και ο τρόμος τους. Πολλές ήταν οι ένοπλες εξεγέρσεις τους, με πιο κοντινές εκείνες του 1854, 1866 και 1878. Η τελευταία απ' αυτές, η πιο αιματοβαμμένη, η πιο βάρβαρη και φρικαλέα καταπιγμένη, αποκάλυψε τη θηριωδία των κατακτητών, γεγονός που επηρέασε θετικά υπέρ της Ελλάδας τις τότε εν εξελίξει διαπραγματεύσεις, που τελικά οδήγησαν στη συμφωνία της Κωνσταντινούπολης (24 Μαΐου 1881) και στην απελευθέρωση.

Για την ιστορία σημειώνουμε ότι η πρώτη Επέτειος της Απελευθέρωσης των Τζουμέρκων εορτάστηκε με εξαιρετική λαμπρότητα την 24-6-1882 στα Άγναντα, στην τότε έδρα του Δήμου Αγνάντων και της Επαρχίας Τζουμέρκων.

Άραγε, πώς θα αισθάνονταν οι περήφανοι Τζουμερκιώτες εκείνης της εποχής, αλλά και όλοι οι λεονταράδες Έλληνες μαχητές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και οι ηρωικοί αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, που πετσόκοψαν το φασισμό και ξεδόντισαν τον ναζισμό, αν έβλεπαν τους σημερινούς Έλληνες να γονατίζουν μπροστά στους πτηνένους και να εκλιπαρούν απ' αυτούς έλεος, ανταλλάσσοντάς το με «γην και ύδωρ»; Θα άντεχαν αυτήν την ξεφτίλα; Σίγουρα **όχι!** Θα ένιωθαν διαπομπιμμένοι «σαν να 'ταν στο γαϊδωρο καβάλα», ανάποδα... Ας όψωνται εκείνοι που μας καταχρεώσαν!... Ηχούν ακόμα στ' αυτιά μου οι συμβουλές που πριν από 65 χρόνια μας έδινε η αγράμματη, αλλά θυμόσοφη γιαγιά μου: «Μην γίν(ε)τε ποτέ **κακό** μόδ(ε)μα. Μη φορέ(ε)τε ποτέ **δαν(ε)ί** κό **βρακί**, γιατί μπορεί να σας **εξ-βρακο(α)ού(ν) μέρ' τ' μέρ'** στου **παζάρ'»** ή «**ποτέ μην καθα(η) κέψτε δαν(ε)ικό γαϊδούρ'** γιατί μπορεί να σας **εξε(ε)ψ(ο)ύν(μ)ε** **σοσ(α)τράς**» ή «ο δανειστής σου **παίρνει το νου, σου βγά(ε) τ' άντρα και σου κόβει τη γλώσσ(α)»**. Ήξερε εκείνη ότι ο δανεισμός είναι πράξη υπέρτατης αφροσύνης, αν και δεν μπορούσε να διαβάσει τον Πλούταρχο που, το 92 μ. Χ., έλεγε στους τότε καταχρεωμένους Αθηναίους: «**Έχεις; Μη δανειζέσαι, γιατί δεν σου λείπουν. Δεν έχεις; Μη δανειζέσαι γιατί δεν μπορείς να ξεπληρώσεις το χρέος σου. Οι οφειλότες είναι δούλοι όλων των δανειστών τους, οι οποίοι... σαν όρνια κατακρεουργούν και κατασπαράζουν τους οφειλότες, θυθίζοντας το ράμφος στα σωθικά τους**». Φαίνεται ότι κανένας από τους γραμματιζόμενους διαχειριστές, στους οποίους αναθέσαμε να κουμαντάρουν το βίος μας, δεν έτυχε να διαβάσει ή να ακούσει τα παραπάνω λόγια του Πλούταρχου. Αρκετά έδειξα κατανόηση νομίζοντας ότι κάποιο «λαμόγιο» τους έκλεψε τη μετάφραση του αρχαίου κειμένου. Βλέπετε, οι περισσότεροι από αυτούς μάθαιναν γράμματα όταν οι αρχαίοι Έλληνες συγγραφείς «είχαν αποβλήθει δια παντός» από τα

ελληνικά σχολεία, «επειδή...» εφαρμόθησαν ομιλούντες αλαμπουρνεζικά! Από όσα, όμως, ακούω τον τελευταίο καιρό, αμφιβάλλω αν αρκετό από τους ταγούς μας κατανοούν και τον εθνικό μας ποιητή Διον. Σολωμό που προειδοποιεί στην καθομιλουμένη ότι: «**δεν είναι εύκολο οι θύρες, αν η χρεία τες κούρταλει**».

Μέσα σ' αυτούς τους τρομερούς «κουρταλισμούς», την αψαρία βαζούρα και την πηχτή θολούρα που κατεβάσει το ποτάμι με την άγρια κατεβασία, «**του Κίτσου η μάνα**» προλαβαίνει και αγκαλιάζει μια ριζιμιά κοτρώνα και κρατείται στη ζωή με νύχια και με δόντια. Κλωττάει τον υγρό τάφο της που την αγγίζει και, απειλημένη, θερμοπαράκαλει το ποτάμι να γυρίσει πίσω, για να διαβεί, η όμορφη, απέναντι. Και ενώ μετράει για να βρει ποια την πλησιάζει πιο πολύ η ζωή ή η θνήξ, ξεχωρίζει ανάμεσα από τον τρομερό «Ταρτάρινο κρότο» τη φωνή του Ν. Καζαντζάκη να της λέει: «**Αν δεν φτάσει ο άνθρωπος στο χείλος του γκρεμού δε βγάνει η ράχη του φτερούγες να πετάξει**»... Αμείως ψαχουλεύει με τα παγωμένα χέρια της την άσρακη από την πείνα ράχη της, αλλά φτερούγες δε νιώθει στην αφή της...

Τέτοια απειλησία, τέτοια απογοήτευση νιώθουν σήμερα όλοι οι Έλληνες, όλης οι Ελληνίδες μόνες και όλα τα παιδιά τους, οι «Κίτσου»!... Βγάζουν γοερές κραυγές εσχάτης αγωνίας μπήκεις τις ακούσουν οι απόγονοι του Λεωνίδα, του Θεμιστοκλή, του Περικλή ή του Σωκράτη, του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη ή του Πύρρου και του Μ. Αλέξανδρου και τρέξουν να τους γλυτώσουν απ' το μανιασμένο ποτάμι, αλλά ματαιώς... Γνώσια τέκνα αυτών δεν υπάρχουν πλέον. Τα έχουν σκοτώσει με κόνινη ή τα έχουν εξοστρακίσει οι απόγονοι του Εφιάλτη για να μπορούν ανενόχλητοι να οδηγούν κάθε φορά τους εχθρούς μας από νέα «Ανοσιάν Ατραπών», από καινούργιο προδοτικό μονοπάτι, για να χτυπούν πισωπλάτα, ότι εθνικό, ότι ελληνικό!... Είναι εκείνοι που πριν από λίγα χρόνια βάφτισαν το χαλασμό και τις άγριες σφαγές της Σμύρνης «**συνωτισμό**». Αυτοί οι ίδιοι βαφτίζουν τώρα το ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ «**εθνικό μύθο**»!... Παραχρυσάσαντας την ιστορία, βάφθηκαν να μινδύουν και να γλεμπάρουν όλα τα **σύμβολα** που φρονηματίζουν ελληνοπρεπής τις γενιές των Ελλήνων.

Τα ΣΥΜΒΟΛΑ αυτά οφείλουμε να διατηρούμε ολόρθα και φεγγοδόλα, ανεξίτητα από το βαθμό της ιστορικής αλήθειας με τον οποίο αυτά βαθμολογούνται κατά τις, διασταγμένες ή μη, «**αναθεωρήσεις**» της ιστορίας, μιας και η ηθική ακτινοβολία τους βαθμολογείται διεθνώς με ΑΡΙΣΤΑ! Με τη φόρα, όμως, που πήραν οι φόρες του Εφιάλτη, του Πή-

Γράφει ο
ΧΡ. ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ

λιου Γούση, του Νελέκου και άλλων οργυρώνωντων μυαλών και κονδυλοφόρων που προσφέρουν με σατανική προθυμία «**τα άγια τοις κυσίν**», όπου νά 'ναι θα ονοματίσουν μύθους: το Κούγκι, το Αρκάδι, το Μεσολόγγι, η Αραπίτσα, αλλά και τα Καλδάρυτα, το Διάστρο, το Κομμένο Άρτας κ.τ.λ., ακόμα και τους εμρησμούς των σπιτιών μας από τους ναζί που έκαναν στάχτη τα χωριά μας... Και αν η παραμύνη αυτών των ζηλωτών της ισοπέδωσης και της κονιορτοποίησης φθάσει πολύ πιο βαθιά, δεν θα διατάξουν να υπονομεύσουν και να θρυμματίσουν τις Θερμοπύλες, το Μαραθώνα και τη Σαλαμίνα, τον Πύρρο και τον Μ. Αλέξανδρο, τους ακρογωνιαίους δηλ. ογκόλιθους της Ελληνικής και Παγκόσμιας Ιστορίας, βαφτίζοντάς τους μύθους!... Τι να αναφωνήσει κανείς;... Με το «**αϊδώς** Αργείοι» δεν ιδρώνει τ' αυτιά εκείνων που τα ... «**σε-ρικό**» δεν τους πήραν μόνο την ταίπα απ' τα μούτρα τους και το μυαλό απ' το κεφάλι τους, αλλά τους εξέρωσαν και την εθνική τους συνείδηση... Και ύστερα απορούμε γιατί τα παιδιά μας αγνοούν την ιστορία μας!... Μα, από ποιους να τη μάθουν, από τα φυράματα της ασιλίας; «**Αν το όλος μωρανθή...**», τα... αλιπαστα βρωμάνε...

Ακόμα χειρότερο αποτέλεσμα θα έχουμε, αν αντί για «**ξεθυμασμένο**» αλάτι χρησιμοποιήσουμε μαρμαρόσκονη. «**Ακούγεται**» ότι το Υπουργείο Παιδείας θα αναθέσει επίσημα (με νόμο) τη διδασκαλία της Ιστορίας στη Μ. Εκπαίδευση, κυρίως, σε καθηγνήτες Ξένων Γλωσσών, Μουσικής, Οικιακής Οικονομίας, Καλλιτεχνικών Μαθημάτων και σε άλλους, άσχετων ειδικοτήτων καθηγνήτες, για να συμπληρώνουν το ωράριό τους! Θα προηγούνται δηλ. των μαθητών τους κατά ένα μάθημα. Θα διαβάζουν «**το παρακάτω μάθημα**»! Και οι συνάδελφοί τους που σπουδάζουν Ιστορία θα βλέπουν, θα ακούν, και θα θιβόνται!... Θα επαναλαμβάνουν ψιθυριστά το παρόνομο των αγωνιστών της ελευθερίας μας: «**Εκεί που κρεμύσαν οι καπεταναίοι τ' άρματα, κρεμύσαν οι γύφτοι τα νταούλια**». Σ' εμένα θυμίζει από την Ιστορία της Παιδαγωγικής το «**Αλληλοδιδασκτικό Σχολείο**» και, από τις προσωπικές μου αναμνήσεις, τον αιμώδη καθηγνήτη μας των Μαθηματικών που, στα πρώτα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο γυμνασιακά μου χρόνια, έλεγε, νταίντας ότι, ελλείψει φιλοδόχου, θα μέναμε γλωσσικούς «**απελκνκτοι**», μας ανέθετε να διαβάσουμε από το βιβλίο της Γραμματικής (που ελάχιστα είχαν), την τρίτη κλίση των ονομάτων ή να ξεχωρίσουμε από το αναγνωστικό μας τα μεταβατικά από τα αμετάβλητα ρήματα, χωρίς να ξερωμε τη σημασία των όρων!... **Μεταβατικό** θεωρούσαμε το ελαφρό πυροβολικό, το «**ορειβατικό**», που το ανέβαζαν στα βουνά, ενώ **αμετάβλητο**, το βαρύ, το ασήκωτο, το «**πεδινο πυροβολικό**», κατάλληλο μόνο για τις πεδιόδες! Αφάνω

τη λέξη «**ρήμα**», που έστελνε το μυαλό μου... στο ρέμα, στο ρυάκι, αφού οι πιο πολλοί είχαμε παρακολουθήσει μόνο δυο ή το πολύ τρεις τάξεις του Δημοτικού Σχολείου και αυτές στο μεσαίο κλίτος της Εκκλησίας, για να χωράνε οι εκατό και, σε μερικές περιπτώσεις, οι τριακόσιοι μαθητές των Σχολείων, τα οποία πολλοί πατριώτες δασκάλοι και κρατούσαν ανοιχτά αμιαζί και τα λειτούργουσας σαν Μονοθέσια («**Μονοτάξια**» τα έλεγαν)!...

Έχω μια απορία: Ποιο από τα αντιπατριωτικά σχέδια νόμου που κατατέθηκαν στη Βουλή για ψήφιση προβλέπει βαρύτερες ποινές γι' αυτούς που, αιώνες τώρα, επαναλαμβάνουν προφορικά ή γραπτά το αρχαίο ρητό «**πας μη Έλληνη βάρβαρος**»; Ο συγγραφέας του, μάλλον, θα τη γλυτώσει γιατί, παρά τις έρευνες, δεν εντοπίστηκε ακόμα! Σίγουρα, όμως, θα συλλάβουν και θα καταδικάσουν το θαλή ή τον Σωκράτη γιατί έδωσε από τους δυο φέρεται να είχε: «**Τριών τούτων ένεκα χάριν έχω τη Τύχη**. Πρώτον μεν ότι άνθρωπος εγενόμην και ού θήριον, είτε ανήρ και ού γυνή, τρίτον Έλληνα και ού βάρβαρον», δηλ ευχαριστώ την Τύχη γιατί γεννήθηκα άνθρωπος και όχι ζώο, άντρας και όχι γυναικα, Έλληνας και όχι βάρβαρος. Καρμηνήματα και κατά συρροή είναι τα εγκλήματά που διαπράττουν «**οι ούτω φεγγεμένοι**» (= όλοι μιλούν έτσι). Αλλά και τον Ευριπίδη θα «**μπουζουριάσουν**», γιατί στην «**Ιφιγένεια εν Αυλίδι**» τόλμησε και είπε: **Είναι λογικό οι Έλληνες να εξουσιάζουν τους Βαρβάρους, αλλά όχι το αντίστροφο**... Και όλοι οι πολλοί είναι και λένε διαχρονικά τέτοια «**εμπρηστικά**» συνθήματα που τονώνουν το εθνικό μας φρόνημα, αλλά... «**φρουτώνουν**» το ρατσισμό και την εχθροπάθεια!... Μετά την ψήφιση του νόμου, όποιος τολμήσει ας ξαναπει να «**έγινε**... **Τούρκος**», «**μούρορος** σαν Σνεεγαλέζος», «**τον Αρπάη** κι αν τον πλύνεις...», «**εγκλημάτια**» τον «**λάθρα διούτνης**» στον τόπο μας μακελάρη κ.ο.κ. «**Χαρχαροούδια**» του!... «**Αμ' νιώ!**»!...

Η εφημερίδα μας «**Αγναντα Άρτας**» αποτέλεσε αντικείμενο επιστημονικής - λογογραφικής μελέτης και έρευνας από την Κοινωνιολόγο-Λογογράφ κ. **Αφροδίτη - Λήδία Νουνανίκη**. Η εργασία της βαθμολογήθηκε από ειδική επιτροπή καθηγνήτων του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με «**Αρίστη**»! Συγχαίρουμε εγκόρδια την ερευνητήρια και την ευχαριστούμε θερμώς!

Ευώδες «**δράμμα**» της σχετικής μελέτης αναδύεται από άλλες σελίδες του παρόντος φύλλου. Το γεγονός αποτελεί εξαιρετική τιμή για το χωριό μας και την εφημερίδα μας και επιβραβεύει όσους μόχθησαν, μοχθούν και, διαχρονικά, κρατούν υψηλά το επίπεδο της εφημερίδας μας με το ποικίλο και επιστημονικώς ενδιαφέρον περιεχόμενό της. Τέτοιους άδελφ, αλλ' απαστράπτουσες και άφωτες τιμές σε εθελοντές εργάτες που πνεύματος και του πολιτισμού μας, αξίζουν πολύ περισσότερα από τις εφημερίδες υλικές απολαβές που φερόνται γρήγορα από την αδιαφορία της κοινωνίας, το «**δίδασκαν μύτι**» και τον χρόνο.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Γραφ. Σοφοκλέους 33
Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067
www.agnanta.com.gr

E-mail:

info@agnanta.com.gr

Εκδότης:

Χρήστος Γ. Χριστοδουλάου
Πρόεδρος της Αδελφότητας

Κωδικός: 3734

Υπεύθυνος
τυπογραφείου:

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανόων 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costasz@yahoo.gr

Σοβαρά κι εύθυμα

Πώς να το κάνουμε, ήμουν ο αγαπημένος του. Όπου και να 'μουν θα μου φώναζε:

Πού 'σαι μωρέ Χαρίλ'!!!..

Για το μυλωνά του χωριού θα διαβάσετε, που στη διάβα του χρόνου, έχασε όνομα και επίθετο και κυκλοφορούσε μόνο με το όνομα. Μυλωνάς.

Άρχοντας στο μύλο του. Έδενε και έλυνε. Τα γεννήματα τότε πολλά, στάρια και καλαμπόκια. Σβέλιος, λεπτούλης με την καραφλίτσα του και την καμπουρίτσα του.

Αυστηρός στη δουλειά του και πάντα στην υπηρέσση των κατοίκων του χωριού. Ρωτούσε πάντα,

Στο κουρέϊο

όταν άρχιζε το άλεσμα, ανάλογα γιατί ήταν, να κανονίσει τις μυλόπετρες. Το σιτάρι χοντρό για τραχανά ή για λειτουργίες, ψιλό. Το καλαμπόκι για κουρκούτι χοντρό, ή ψιλό για μπομπότα και κλούρα. Ρύθμιζε τις μυλόπετρες με ακρίβεια και οι πελάτες φεύγαν ευχαριστημένοι.

Ο μύλος στο κέντρο του χωριού. Το αυλάκι για να 'ρθει το νερό, μεγάλο και για κάθε ζημιά, ήταν υπεύθυνος ο Άρχοντας. Τότε φορούσε ψηλές μπότες, δισανάλογες με τα πόδια του και με το φτυάρι, όχι στον ώμο αλλά το έσερνε, για να ακούγεται ο θόρυβος και να λένε:

– Και ο μυλωνάς, στ' αυλάκι'.

Στο γυρισμό, χωρίς να τον ρωτήσε κανένας έλεγε μόνος του.

– Στ' δες χάλασε, στ' δες!!

Πηγαίναμε στο μύλο να δούμε τις μυλόπετρες, αλλά δύσκολο να καταλάβουμε πως γυρίζανε.

Μας έλεγε:

– Κατ' στ' φυλακή, μας έλεγε, κι εμείς, φτινάχναμε

Που 'σαι μωρέ Χαρίλ'!!!

Στο ξυλουργείο

Για να βγει το ξαγάρ'

κιλά.

Ήταν φοβερός μάστορας. Έφτιαχνε τα βαρέλια για το κρασί. Πολύ λεπτομέρεια!!! Τα ξύλα, τα στεφάνια, ο πύργος, το άνοιγμα, όλα με το υποδεκάμετρο και το αλφόδι'.

Φιλόδομος ο Μυλωνάς μας, τραγουδούσε κι έπαιζε ντέφι. Το έφτιαχνε μόνος του. Ήταν το διζί χέρι του πατέρα μου, συνήθως στα πανηγύρια.

Άμα θέλει κάποιος, πως μαθαίνει...Έκανε φροντιστήριο λαούτο, κιθάρας. Δάσκαλός του ο Χσά-

τη φυλακή με το δικό μας μυαλό, είναι δύο μεγάλες φτερωτές. Αυτές περιστρέφονται με τη βοήθεια του νερού και κινούνται οι μυλόπετρες.

Είδες εσύ φτερωτές; εγώ είδα. Πότε; τα Χριστούγεννα που θα 'ρχονταν οι καλή-κάντζαροι.

Ο μύλος δε λειτούργουσε. Κρυφά πηγαίναμε στ' φυλακή κι έβλεπα τις φτερωτές και τα «φ' σουνία» που το νερό με δύναμη τις κινούσε.

Άντε, εσύ να καταλάβεις και ξαναπήγαινα την άλλη χρονιά που θα 'ρχόταν οι καλή-κάντζαροι. Δεμ έμαθα ποτέ.

Στο μύλο είχε και καντάρ', που πολλές φορές μας κρεμούσε Σα σακιά και μας ζύγιζε. Τότε, τώρα, άσε μη γράψω.

Η πληροφορία του ήταν το «ξαγάρ'» ανάλογα τις οκάδες και κατόπιν τα

μουνος. Πέντε λίρες του έδω-σε για να μάθει τα «ακόρτα». Πήρε αμέσως προαγωγή και από τα πανηγύρια πήγαινε και στους γάμους.

Το κύριο επάγγελμά του ήταν κουρέας. Εκεί στο κουρέϊο του, από αυστηρός γινόταν γλυκομίλητος.

Με την άσπρη μπλούζα του, με το πινέλο στο χέρι και το κυπελάκι να φτιάχνε σαπουνάδα.

Εκείνο το ξυράφι τι τραβούσε! Πάνω κάτω στο λουρί για να έχει «αθέρα». Και να φχαριστηθεί ο πελάτης. Από και περάσαμε όλοι. Για μας είχε την ψιλή, με εντολή του Γυμνασιάρχη!!!

Σήμερα όλα τα εργαλεία του κοσμούν το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού μας.

Ο καθρέφτης, τα πινέλα, το λουρί, τα ξυράφια, η

«Τα παιδιά της Αγναντας»: Μπαλαδήμας, Μανουσάκης, Χαμπίτης

καρέκλα, το σαπούνι, το χαρτί, η λαουτοκιθάρα...Γι αναμνήσεις... Να 'σαι καλά Ντίνα.

Όταν έγινε βουλευτής ο Στέφανος ο Τζουμάκας, κερνούσε στο καφενείο κι έλεγε:

– Ο Στέφανος είναι το παιδί της αδερφής μ' και να σου τα τσίπουρα.

Τότε του πρόσφερε αυτό που είχε ανάγκη: Ύψνο και φαγάκι.

Γράφω και δακρύζω, για το μπάριμπα – Βαγγέλη τον Χαμπίτη, τον κουρέα, το Μυλωνά, το μουσικό, το μάστορα.

Δεν ξεχνάω, αυτό που έλεγε: Η δ'ιτιά θέλει δ' ιδιά και η φωνή του ακούγεται μέσα μου.

Πούσαι, μωρέ Χαρίλ'.

Υ.Γ. Ευχαριστώ, το Δημήτρη το Μήτη, για το φωτογραφικό υλικό.

Γράφει ο Χάρης Ζαχός
Συντάχτης Δάσκαλος
- Σηγηγρέας

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ...ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ

Παράσταση αρχαίου δράματος στο Γυμνάσιο Αγνάντων

Είχαν τελειώσει πια οι εξετάσεις του Φεβρουαρίου του σχολικού έτους 1961-1962 στο Γυμνάσιο Αγνάντων και καθώς, με τον ερχομό της άνοιξης, η σχολική ζωή κυλούσε ήρεμα, κυκλοφόρησε μεταξύ των μαθητών το ευχάριστο νέο: Ο Φιλόλογος μας, ο Γιώργος ο Ζώκαρης, με τη βοήθεια του Γυμναστή μας, του Γιώργου του Κορτζή, αποφάσισαν στο τέλος περιόδου του διδακτικού έτους και πριν τις εξετάσεις του Ιουνίου ν' ανεβάσουν στο Σχοδείνη την τραγωδία του Σοφοκλή «Οιδίπους ο τύραννος», που είχε διδαχθεί η τάξη αυτή εκείνη τη χρονιά.

Έτσι κάποια απογεύματα ξεκλέβαμε λίγο χρόνο απ' την προετοιμασία των μαθημάτων μας και τρέχαμε στην ανατολική αίθουσα του Ισογείου του Γυμνασίου να παρακολουθήσουμε τις πρόβες, που είχαν ήδη αρχίσει.

Ο Γιώργος ο Ζώκαρης, που εκείνο το σχολικό έτος, εκτός απ' την ΣΤ τάξη, είχε αναλάβει όλα τα φιλολογικά μαθήματα και στην Δ τάξη, την τάξη μας,

Γράφει ο
Γιάννης Κατσιγιώργος
Συνταξιοδότης δάσκαλος

έδινε το παν για να παρουσιάσει μια άρτια απ' όλες τις πλευρές παράσταση κι εμείς πρόθυμα του προσφέραμε τη βοήθεια μας.

Οι πρόβες συνεχίστηκαν κανονικά και η παράσταση αποφασίστηκε να δοθεί στη νύκτα πλεύρα της αuliής του Γυμνασίου την πρώτη Κυριακή του Ιουνίου.

Καθώς πλησίαζε η ημερομηνία, οι προετοιμασίες γίνονταν

πιο εντατικές, τόσο στις ενδυμασίες των πρωταγωνιστών και του χορού, όσο και των σκηνικών.

Τα προβλήματα εκείνη την εποχή και μάλιστα σ' ένα ορεινό χωριό, όπως τ' Αγναντα, ήταν πολλά. Με την υπομονή όμως και την επιμονή των συντελεστών της παράστασης, καθηγητών και μαθητών, αλλά και τη βοήθεια των μαθητών της τάξης μας, λύθηκαν με τον καλύτερο τρόπο.

Ο καθένας ά.χ. απ' τους μαθητές - ηθοποιούς φρόντισε στο μέτρο του δυνατού την εμφάνισή του, πάντα υπό την επιβλεψη των δύο καθηγητών, αλλά κι όλοι έτρεξαν στο δάσος να κόψουν από ένα ραβδί που ήταν απαραίτητο κυρίως στα μέλη του χορού.

Στη νύκτα γωνία της αuliής στήθηκαν τέσσερις ξύλινες κοιλώνες σε σχήμα τραπέζιου με τη μικρή πλευρά προς τη γωνία της αuliής.

Οι κοιλώνες αυτές ενώθηκαν μεταξύ τους με πολλή καθόλη, πάνω στα οποία κρφώθηκε με πινέζες χοντρό λευκό

Συνέχεια στη σελίδα 6

Από το Ταξίδι στην Ήπειρο, Φεβρ. 1996

...(Και μόνο που τη σκέφτομαι, νιώθω αμέσως μια απέραντη κούραση, ανατριχιάζω από τη θύμηση.

«Γιατί χτίσατε τα σπίτια εδώ πάνω;» έλεγα αγανακτισμένη, βασανισμένη, στους γονείς μου, όταν ήμουν μικρή.

«Εδώ βρεθήκαμε, παιδί μου...» μού έλεγαν.

Γιατί αυτοί, αγράμματοι άνθρωποι, δεν ήξεραν Ιστορία. Εγώ όμως όταν έμαθα Ιστορία, κατάλαβα το «γιατί»:

Οι Έλληνες βασανισμένοι από τις συνεχείς υποδουλώσεις και επιδρομές - από στεριά και θάλασσα - αρχίζοντας απ' τους Ρωμαίους 150 χρόνια προ Χριστού, και έπειτα συνέχεια... Εφτακόσια χρόνια οι αλήτες Σταυροφόροι, και στο τέλος 500 χρόνια η Τουρκία... Και ο Ελληνισμός έπιασε τα βουνά, που τότε ήταν αδιαπέραστα απ' τα ωραία δάση τους... Και έτσι γλυτώσαμε σαν Έλληνική συνείδηση, σαν γλώσσα, σαν Έθνος, σαν πνεύμα αιώνιο.

Ας αφήσω όμως τώρα την Ιστορία.

Γράφει η
Αγγελική Ζολύπα
Καθηγήτρια - φιλόλογος

Αγνάντων).

– Όλοι ήρθαν! μού ψιθύρισε ευχαριστημένη η αδερφή μου. (Ημασταν γύρω στα τριάντα άτομα).

Ο ιερέας (Χρήστος Γιαννούλας, απ' το διπλανό συνοικισμό) είπε στο τέλος και λίγα λόγια σχετικά: «Θα σε θυμούμαστε παντοτινά, θεα-Βασιλική...»

Έπειτα, μόνο η οικογένεια, πήγαμε στο Νεκροταφείο πέρα στο χωριό. Εκεί, να κι ένα ανδρόγυνο, συγγενείς του γαμπρού μου, από τα Γιάννενα. Οι μόνοι που ήρθαν έπειτα και στο σπίτι μας για φαγητό.

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ-ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΓΝΑΝΤΙΩΝ «ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ»

Αγναντα, Ιούνιος 2013
Αρ. πρωτ. 214

1. Αλληλαγή στέγης στον κάτω νερόμυλο

Η στέγη στον κάτω νερόμυλο έγινε καινούργια. Το κτίριο πλέον δεν κινδυνεύει. Αν δεν προλαβαίναμε και η στέγη είχε καταρρεύσει, πέρα από το αισθητικό μέρος, ο χώρος θα είχε γίνει εστία μόλυνσης, ξάπια ξύλα, φύλλα δένδρων,

νης στέγης και πλυστικού ταβανιού, επεξεργασία-κόψιμο και χτίσιμο κρηπίδας, σινιάζι, κατασκευή νέου τύπου (εμφανής) ξύλινης στέγης, μεταφορά άχρηστων υλικών και καθαριότητα του εσωτερικού και εξωτερικού χώρου, όλα αυτά έγιναν με Εθελοντική εργασία.

Σε όλους που δούλεψαν ή με άλλον τρόπο βοήθησαν το έργο, αισθανόμαστε βαθύτατη και ειλικρινή υποχρέωση

Φωτό Κ.Π.

πλυστικά ταβάνια, πλάκες της στέγης και πέτρες από τους τοίχους, μαζί με τα βρόχινα νερά θα είχαν μετατραπεί σε ένα σύνολο άμορφης μάζας.

μας να τους ευχαριστήσουμε από την καρδιά μας. Έδειξαν την αγάπη τους για το χωριό. Η προσφορά τους είναι ανεκτίμητη. Για όλους αυτούς θα ορ-

Φωτό Κ.Π.

φτάσαμε αισίως στο επιθυμητό αποτέλεσμα, χάρις στη συγκινητική ευαισθησία ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ συνειδητοποιημένων κατοίκων που πήραν το έργο επάνω τους. Κατέβαση πλάκας, ξήλωμα παλιάς ξυλι-

νανώσουμε μια συνεισφορά και θα τους απονείμουμε αναμνηστικούς επαίνους. Το ελάχιστο που οφείλουμε να κάνουμε.

Τους αείζει και πρέπει να αναφερθούμε ονομαστικά σε όλους τους Εθελοντές.

Βασίλης Αναστασίου, Θανάσης Τσιάκος, Γιώργος Κώστας, Κώστας και Νίκος Καπέλης, Κώστας Καραμάνης, Κώστας Τάτσος, Δημήτρης Σκουδικαρίτης, Παναγιώτης Αηδόνης, Γιώργος Μπεσίρης, Βασίλης Φαλτσάτος, Αποστόλης Γιαννούλας, Βασίλης Τάτσος και ο Ανέστης με τον αδελφό του Φρέντυ. Στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου που δούλεψαν μαζί με τους Εθελοντές, δεν αναφερόμαστε ονομαστικά. Αυτά, ως εκ της θέσης τους, δεν μπορούσαν να απουσιάσουν.

Επίσης ευχαριστούμε θερμότητα και εκείνους που με πολλή αγάπη ενίσχυσαν οικονομικά το έργο (Κώστας Αναστασίου, Ανδρέας Παπακίτσος, Ανθούλα Κώστα, Τάκης Αη. Κατσάνος), εκείνους που πρόσφεραν υλικά που χρειάστηκαν (Τάκης Αηδόνης και άλλοι), εκείνους που με τα μηχανήματά τους μετέφεραν στο χώρο του μύλου υλικά (Βασίλης Καρύδης, Γιώργος Τσιρώνης) και τους καταστηματαρχες Αφοί Σκουδικαρίτη, Νικ. Μπαρμπα, Ανθούλα Κώστα και Κασσιανή Μήτσου που πρόσφεραν στους Εθελοντές καφέδες και αναψυκτικά τις ώρες της εργασίας τους.

Τα υλικά (όχι χρήματα), ξυλεία, κρηπίδα και πλάκα, κορηγήθηκαν, όπως έχουμε γράψει και σε προηγούμενη Ανακοίνωση, από την Εφορεία Νεότερων Μνημείων. Ευχαριστούμε τα στελέχη της Υπηρεσίας τόσο για τις άμεσες ενέργειές τους προς αντιμετώπιση του προβλήματος, όσο και για την άριστη συνεργασία που είχαμε και την καθοδήγηση που μας παρείχαν κατά την εκτέλεση των εργασιών.

2. Εκδηλές στο Σύλλογο

Την 21 Ιουλίου 2013 θα γίνει η Αρχαιερασιακή Γενική Συνέλευση του Συλλόγου και στις 28 Ιουλίου θα γίνουν οι Εκδηλές για ανάδειξη νέου Δ.Σ. και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Η σχετική Ανακοίνωση θα εκδοθεί στο πρώτο 15ήμερο του Ιουλίου.

Το Δ.Σ.

ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

ΛΙΤΣΑ
ΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΑΓΝΑΝΤΑ

Τηλ.: 6977-076267

ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟ

«Η ΑΠΟΛΑΥΣΗ»

ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ
ΖΑΧΑΡΩΔΗ

ANNA ΜΑΝΟΥΣΗ

Παντοκράτορας 19 - Άρτα
Τηλ.: 26810-72906

Παιδικές αναμνήσεις

Γράφει η
Αριετία Γιαννούλα
Πρέντζα

Το καλοκαίρι έρχεται και η μνήμη μου ξυπνάει, θυμάμαι παιδικές στιγμές και η ψυχή πονάει.

Στην Πέτρα πάει το μυαλό γυρίζει προς τα πίσω, όταν μικρούλα πήγαινα τον κλέφτη να φοβίσω.

Καλύβα από άχνηρο και η σκεπή με φτέρες, την έφτιαξε ο πατέρας μου εκεί ψηλά στις πέτρες.

Γύρω γύρω έλατα και μέσα τα πεζούλια, εκεί φυτείνανε φακές ρεβύθια και φασούλια.

Ολημερίς σκαλίζανε μέχρι αργά το βράδυ, χωρίς φάι, χωρίς ψωμί, με αδειανό τσουνάκι.

Λήγη κουνούρα στον τρουβά ξεροί σαν το στονονάρι, την μαλακώναν στο νερό λες κι ήταν παξιμάδι.

Το βράδυ είχε τενεζέ μεγάλη συνανλία, που αντιχούσε στα βουνά ξυπνούσε τα θηρία.

Ανάβαμε παντού φωτιές και λέγαμε τραγούδια, μην κοιμηθούμε γρήγορα κι έρθουνε τ' ασβούδια.

Αλίμονο αν έτρωγε ο ασβός τα καλαμπόκια, και ξύπνιγε ο πατέρας μου ποιος θ' άντεχε τα ζιόκια.

Ψήναμε ρόκες στη φωτιά να οβήσουμε την πείνα, κι ύστερα βάρδια αλλάζαμε στην υπερωλή καμπίνα.

Αυτό γινόταν συνεχώς όλο το καλοκαίρι, να ωριμάσει ο καρπός αλεύρι για να φέρει.

Σπέρναν και λίγα σιτηρά για το καλό ψωμάκι, Χριστούγεννα και Πασχαλιά μας κάνανε δωράκι.

Το σιταρένιο το ψωμί τ' ονόμαζαν καθάριο, όταν το έβγαζε ξεστό μας έλεγε η μάνα: «Αύριο!»

Για να κρυώσει ήθελε λίγο για να φτονήσει, κι εμείς διαμαρτυρόμαστε γιατί μας το 'χει κρύψει.

Εμείς το είχαμε Θεό δυο τρεις φορές το χρόνο, ψωμί να φάμε ζυμωτό και τι χαρά στον κόσμο.

Το άλλο ήτανε σκληρό αν ήτανε και κρύο, αλίμονο στο νηστικό δεν ήτανε αστείο.

Όπως μετά αποδείχτηκε καλό μας είχαν κάνει, αυτή η ταλαιπωρία μας είχε καλό λιμάνι.

Ήτανε ανστηροί γονείς μας δίδαξαν παιδεία, μας δόσανε ανατροφή καλή, και πίστη στη θρησκεία.

Ήτανε φάροι φωτεινοί κι ακόμα με φωτίζουν, μας οδηγούνε στη ζωή και νοερά φροντίζουν.

Αριετία Γιαννούλα

ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

Τρίτο βραβείο ποίησης στον 7ο
Διεθνή Διαγωνισμό ποίησης -
στίχου, που οργάνωσε το Ωδείο
Φουντούλη στο Βόλο

Χάθηκες μέσα στις σπηλιές, μες τη βαθιά τη νύχτα
Που άπλωσε ο θάνατος και η πικρή αλήθεια.

Χάθηκες μες τους οδυμούς, τον χάροντο μαχαίρι
Που αδύναμο κι ακίνητο ευρήκε εσσύ το χέρι.

Έφηνες μέσα στη σιωπή, μες το βαρύ τον πόνο,
Τ' απελπισμένο νεύμα σου, εμάς ζητούσε μόνο.
Να μας αφήσεις την ευχή στην ύστερη την ώρα
Αγάπη, ομόνοια πολλά κι ελπίδα μες την μύδρα.

Έφηνες σα χορτάρισε η γη και τα λονιούδια,
Ανοιζανε τα πέταλα ν' ακούσουνε τραγούδια
Που αηδόνια γύρω στα κλαδιά και τις βουνοκορφές
Λένε ν' αναστήσουνε τσ' απελπισιάς καρδιές.

Χρόνια καλή

Φύγαν τα χρόνια τα καλά καλύτερα έχουν έλθει
μα άκουσε με για να δεις πως την αλήθεια λέω

Συνταξιούχος είμαι πια για δουλιά δεν πάω
αναστενάζει ο καναπές και κάρτα δε χτυπάω

Συνταξιούχος είμαι πια το χαίρομαι στ' αλήθεια
τα εργονάκια είναι εδώ τους λέω παραμύθια

Τις έργοιες τα προβλήματα άλλοι τις έχουν τώρα
ράχτι ξάπλα και καφέ πρέφα στο καφενείο

Ας βρέξει κι ας χιονίσει θα ξανακοιμηθώ
θα σαν ξυπνήσω θα γράφω θα διαβάσω τους φίλους μου θα δω θα ξαναθυμηθώ

Φάλοι μου ζήτω η ζωή όλα καλά κι ωραία
όλοι μαζί παρέα πάμε για πιο ψηλά

Διακρίνονται οι Κων/νος και Νικόλαος Καπέλης και ο Γεώργιος Κώστας κατά την ώρα της εργασίας τους
Φωτό Χ.Χ.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Αναστασίου Βασιλική.....	20
Αυγέρη - Σιούπα Γεωργία.....	20
Βρόντος Χρυσ. Ιωάννης.....	50
Ζάραγκα - Ρεμούδου Χριστίνα.....	20
Ζάραγκα Ιω. Κων/νος.....	20
Καπέλης Γεωργ. Βασίλειος (Σκέζα).....	20
Καπέλης Κων. Βασίλειος.....	20
Καραμάνης Νικ. Κων/νος.....	20
Κατσάνος Αλεξ. Χρίστος.....	30
Κατσούδα Μαριάνθη.....	20
Κούκος Ιωάννης.....	20
Κώνστας Αλεξ. Δημήτριος.....	50
Λιόντος Λαμ. Κων/νος.....	10
Λιόντος Χρ. Λάμπρος.....	10
Μασιαλής Ιωάννης Λουτράκι.....	30
Μήτσος Δημήτριος.....	50
Μπάκος Βασ. Ιωάννης.....	50
Μπάκος Βασ. Χριστόφορος.....	20
Μπασιόκος Δημ. Γεώργιος.....	20
Μπόμπολη - Τσάμια Αλεξία.....	25
Νάτσος Κων. Απόστολος.....	20
Παπακίτσος Νικ. Βασίλειος.....	20
Παπακίτσου - Κοσσυδάκη Σμαρούλα.....	20
Παπακίτσου - Μάντζιου Σπυριδούλα.....	10
Παπανικολάου Νικόλαος (Ιωάννινα).....	100
Σαμέρα Αναστασία.....	30
Σιατάκη - Χάρτα Αικατερίνη (Πάτρα).....	10
Σιαφάκας Θεόδωρος.....	20
Σκουληκάρης Λαζ. Ευάγγελος.....	10
Στέρπα - Μπασιό Πηνελόπη (Πλατανούσα).....	25
Στέρπα - Πολύζου Σπυριδούλα (Κουκούλια).....	25
Τάτσι - Μπίκα Κική (Καναδάς).....	100
Τάτσι - Πολύζου Χριστίνα.....	20
Τάτσης Βασ. Μιχαήλ (Καναδάς).....	100
Τσάκος Αθανάσιος.....	20
Τσιάμιας Ιω. Κων/νος.....	50
Τσιώλης Κων. Βασίλειος.....	10
Φίλος Α. Ιωάννης.....	50
Χαμπήνη - Σπυκοπούλου Μαρία.....	20
Χαμπήνη - Τσουμάνη Βασιλική.....	50
• Στο προηγούμενο φύλλο αναφέραμε ότι η Δήμητρα Νικολού πρόσφερε 70 ευρώ. Διευκρινίζουμε ότι από αυτά 20€ είναι για την Αδελφότητα και 50€ για τα έργα στο χωριό. Επίσης δύο άτομα κατέθεσαν από 40€ στο Ταχ. Ταμείο χωρίς την αναγραφή του ονόματός τους. Ας επικοινωνήσουμε με την Αδελφότητα για τη γνωστοποίηση των στοιχείων τους.	
Ευχαριστούμε όλους τους συνδρομητές και μη οι οποίοι βοηθούν οικονομικά την Αδελφότητα.	
Προσφορές για τον Άγιο Δημήτριο	
Ευαγγελίου Θωμάς.....	50
Αυγέρη Βασιλική & Ιωάννα & Γεωργία.....	150
στη μνήμη των γονιών τους	
Προσφορές για τα έργα στο χωριό	
Ευαγγελίου Θωμάς.....	200

Από το Ταξίδι στην Ήπειρο

Συνέντευξη από τη σελίδα 4

Τί κέφι, τί ωραία αφήγηση ο άνθρωπος αυτός!

– Ήμουν, έλεγε, οδηγός λεωφορείου με δεκαπέντε θέσεις! (Αυτά, μετά το 1950). Και πήγαινα σε όλα τα ορεινά του Νομού Ιωαννίνων, σ' έκείνους τους φοβερούς λασπόδρομους που μόλις είχαν ανοιχτεί απ' τις μπουλντόζες!...

Κι εμείς, τρώγαμε τα ωραία φαγητά, πίναμε ανόθευτο κρασί απ' τις κληματαριές μας, γελούσαμε με τις περιπέτειες του Γρηγόρη που αράδιαζε ασταμάτητα.

– Τί Μνημόσυνο κι αυτό! είπε ο μικρός μου αδερφός. Αχ, Μάννα, να μάς έβλεπες...

☆☆

Την άλλη μέρα, Δευτέρα 5 Φεβρουαρίου 1996 – ο καιρός καθαρός και φωτεινός – μαζέψαμε το σπίτι, και κατά τις δώδεκα κλει-

δώσαμε. Εγώ βγήκα τελευταία απ' την αυλή. Ακούμπησα κλαίγοντας πικρά στη χαμηλή την πλεγμένη σαν φράχτης ξύλινη πορτούλα στην πάνω άκρη της αυλής. «Ποτέ πια δεν θα ξαναδώ την αδύνατη μορφή της Μάννας μου... Πού είναι ο πατέρας;... Ψυχές μου ταλαιπωρημένες... Ποτέ πια δεν θα ακούσω τη φωνή τους: Ήρθες, παιδί μου;... Καλώς ήρθες!»

Έλεγα από μέσα μου και έκλαιγα. Και σ' όλο το ταξίδι της επιστροφής με τις συγκοινωνίες για Αθήνα – μαζί με το μικρό μου αδερφό – σώπαينا και σκεφτόμουν: «Πρέπει όλα αυτά να τα γράψω... Να βγάλω τον πόνο από μέσα μου... Να τον πάρει ο άνεμος... Να τον σκορπίσει στους ορίζοντες...»

Από το βιβλίο «ΟΤΑΝ ΕΧΑΣΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ»

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ...ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ

Συνέντευξη από τη σελίδα 4

χαρτί, που χρωματίστηκε κατάληλη και πήρε όψη προσηλών ανακτόρου.

Έτσι στήθηκε η σκηνή με μια μεγάλη πόρτα στη μέση, ανάμεσα σε ζωγραφισμένους κίονες, που ανοιγόκλεινε ελεύθερα, ανάλογα με τις ανάγκες του έργου, ενώ μπροστά απ' την πόρτα τοποθετήθηκαν κατάληλη βάθρα απ' τις αίθουσες του Σχολείου και δημιουργήθηκε η είσοδος του ανακτόρου.

Λίγο πιο μπροστά τοποθετήθηκε ο βωμός.

Το πρόβλημα του φωτισμού λύθηκε με τη βοήθεια των υπευθύνων της ηλεκτρικής εταιρείας του χωριού Βαγγέλη Δήμου και Λάμπρου Ζιάβρα, οι οποίοι κατέβασαν απ' τη διπλή κολώνα μια γραμμή και θάβοντας την για λόγους ασφαλείας στο χώμα, έφεραν ηλεκτρικό ρεύμα σε δύο προβολείς τοποθετημένους κατάληλη στο έδαφος ώστε να φωτίζεται πλήρως η σκηνή.

Η τάξη μας ανέλαβε να μεταφέρει στο χώρο τα θρανία των τριών τάξεων του ισογείου για το κοινό, ενώ για τους επισήμους, πέρα απ' τα καθίσματα που δίδεστε το Σχολείο συμπληρώσαμε με καρέκλες απ' τα πιο κοντινά καφενεία του χωριού.

Σάββατο βράδυ, παραμονή της επίσημης παράστασης, όλα ήταν έτοιμα και δόθηκε η παράσταση – πρόβα αποκλειστικά για τους μαθητές του Γυμνασίου.

Πριν απ' την έναρξη ο Γυμνασάρχης, ο Παναγιώτης ο Αιευρωμάγειρος, μας έκανε μια κατατοπιστική ομιλία σχετική με την υπόθεση του έργου και η παράσταση άρχισε και τέλειωσε με επιτυχία.

Την επόμενη σύσσωμο το χωριό έλαβε μέρος στην παράσταση. Τα θρανία και οι καρέκλες των επισήμων γεμίσαν. Όσοι μαθητές παραβρέθηκαν – και ήμουν πάρα πολλοί – αναγκαστικά να παρακολουθούμε την παράσταση όρθιοι.

Και πάλη ο Γυμνασάρχης με μια επιμερισταμένη εισαγωγή έδωσε στο κοινό να καταλάβει την υπόθεση του έργου.

Και η παράσταση άρχισε. Ο Γιώργος ο Ζώκαρης, εκτελώντας χρέη υποβόητα, καθόταν σε μια καρέκλα πίσω απ' το δεξιό μέρος της σκηνής με το βιβλίο του έργου στο χέρι και μέσω μιας μικρής θυρίδας, σθεάρας απ' το κοινό, επικοινωνούσε με τη σκηνή και συντονίζε έτσι την εξέλιξη του έργου, ενώ ο Γιώργος ο Κορτζής πίσω απ' τη σκηνή προετοιμάζε τους πρωταγωνιστές.

Όλοι έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους για την επιτυχία της παράστασης. Ακόμα και σήμαρα πχούν στ' αυτιά μου οι κραυγές του τυφλωμένου πρωταγωνιστή - Οιδίποδα, που βγήκε αιμόφυρτος τρικιλίζοντας στη σκηνή: -Οϊμέ!...Οϊμέναι!...Ω, πού με φέρνει μάγισσα τύχη!...

Απόλυτη ησυχία επικρατούσε ανάμεσα στους θεατές. Όλοι κρατούσαν την ανάσα τους, ώσπου μετά από λίγο «περαινεται» πήσαν «η των τοιούτων πασημάτων καθαρίσι» και με την επί σκηνής εμφάνιση των πρωταγωνιστών και του χορού με το Γιώργο Κορτζή, αθήα και του Γιώργου Ζώκαρη στο δεξιό μέρος της σκηνής, έξω απ' την «κρυψώνα» του, το κοινό ξέ-

Ο μαθητής πρωταγωνιστής Οιδίποδας Γιώργος Καραμπαλής, μετά το τέλος της παράστασης επάνω στη σκηνή με το πρόσωπο ακόμα θαμμένο ανάμεσα στους δυο καθηγητές, Γιώργο Ζώκαρη (αριστερά) και Γιώργο Κορτζή (δεξιά) και μαθητές του Γυμνασίου

σπασε σε θερμά, παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Και η παράσταση έκλεισε με μια σύντομη ομιλία του Γυμνασάρχη μας με επαίνους προς τους συντελεστές της και ευχαριστίες προς το κοινό για τη συμμετοχή του.

Μετά την αποχώρηση των θε-

ατών η τάξη μας άρχισε τη μεταφορά των θρανίων, των βάθρων των καθισμάτων στις τάξεις, γιατί πρωί - πρωί την άλλη μέρα το Σχολείο έπρεπε να λειτουργήσει κανονικά.

Γιάννης Κατσικογιώργος
Συνταξιούχος Δάσκαλος
Katsikogiorgos.webnode.com

Το χορωδιακό σύνολο «Αρτινή Παρέα» μάγεψε την Αθήνα!

Συνέντευξη από τη σελίδα 1

Δι στο φως, από το επίγειο «σπίθλαιο του δεσμώτη» τους ανοιχτούς και αιθέριους ουρανό, που του διευρύνουν το νου, του εξαγνίζουν την ψυχή και του καταυγάζουν τις ξεθωριασμένες μνήμες του.

Όλες και όλοι της ΠΑΡΕΑΣ συνεχονται σ' αυτήν με ισχυρό μαγνήτη τον ένθεο ζήλο και την απέραντη αγάπη τους προς το καλό και ανόθευτο ελληνικό τραγούδι. Όλοι τους, θαυμαστές και μεταλμαδευτές της καλλιτεχνικής δημιουργίας των αξεπέραστων Ελλήνων Μουσουργών και Τραγουδοποιών, συντηρούν τη γνησιότητά της και τη διατηρούν αρυτίδωτη και πάντα εύχυμη και δροσερή, ανέγγιχτη από το διάβλο του χρόνου.

Αυτή η «ΑΡΤΙΝΗ ΠΑΡΕΑ» ήρθε στην Αθήνα, βρήκε όλους εμάς τους Αρτινούς, τους Ηπειρώτες, αλλά και τους φίλους της, μας κάλεσε κοντά της και την Κυριακή 26 Μαΐου 2013, μας ανέβασε στη μελωδική «σκάλα» των Αγγέλων και από εκεί, εκστασιασμένους και σαγηνευμένους, μας οδήγησε στους αιθέριους μουσικούς παραδεισούς, όπου καλλιέλαδοι ψάλτες-μνηστές της ζωής και της φύσης μάς συνεπήραν, μας μάγεψαν και μας έκαναν να ζήσουμε για περισσότερα από δυο ώρες εκεί που στο Σύμπαν ενώνεται με τα πιο λεπτά ανθρώπινα συναισθήματα και φτιάχνει ένα πρωτόγνωρο παραδεισένιο κόσμο, απαλλαγμένο από τη θλιβή και τους στεναγμούς της σημερινής ερεβώδους επίγειας πραγματικότητας. Μας πήγαν σ' έναν κόσμο εξαυλωμένο και μυροβόλο, όπου ακόμα και οι βαριεστημένες ψυχές βρήκαν το κουράγιο και κολύμπησαν σε απέραντες γαληνένες θαλάσσεσ και άκουσαν το γλυκό ναυούρισμα και δέχτηκαν το απαλό χάδι των εξαιρίων παλιών και νέων μελωδιών, που ήταν όλες θεϊκές, όλες ελληνικές!

Όλες και όλοι της ΠΑΡΕΑΣ, οι τριάντα περίπου ερασιτές και εκφραστές του καλού ελληνικού τραγουδιού, με τη σιμορία που δίνει η ωριμότητα και η υπευθυνότητα, κατέπληξαν με την άρτια φωνητική και την ενόργανη μουσική τους πληρότητα, αλλά και με την άριστη επιλογή του ρεπερτορίου τους!

Συντονιστής της ανεπανάληπτης αυτής μουσικής πανδαισίας που απολαύσαμε, αλλά και πλοηγός, πιλότος και ξεναγός μας στο ονειρώδες αυτό ταξίδι ήταν ο συντονιστής μας (από τα Άγναντα) ένθεος κιθαρωδός **Τάκης Κρεμπουζής**.

Την κατόμαστη αίθουσα της «**Στέγης Ρουμελιωτών**» τη δονούσαν τα αδιάκοπα και ενθουσιώδη χειροκροτήματα των εκατοντάδων ακροατών, που απολάμβαναν στο έπακρο τη σπάνια, την ουρανόσταλη καλαισθητική συγκίνηση.

Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του καταξιωμένου Γιαννιώτη μουσικοσυνθέτη και τραγουδοποιού **Τάκη Μουσαφίρη** που, στο τέλος της εκδήλωσης, σηκώθηκε από τη θέση του και κατασυγκινημένος είπε: «Απόψε, κυρίες και κύριοι, εγώ αν και μια ζωή βρίσκομαι επαγγελματικά μέσα στη μουσική και το τραγούδι, συγκλονίστηκα! Δεν μπορώ να κρύψω την έκπληξη μου, τον ενθουσιασμό και τη συγκίνηση μου... Αυτό που ένιωσα απόψε δεν το έχω ξαναιώσει! Ήταν σαν να έτρωγα ζεστό ψωμί ζυμωμένο με τα χέρια της μάνας μου. Συγχαρητήρια» !!!

Όσα συγχαρητήρια και να δώσει κανείς στα Μέλη της «**Αρτινής Παρέας**» και στον Δήμαρχο Αρταίων κ. **Ιω. Παπαλέξη**, που συνδι-οργάνωσαν αυτή την καταπληκτική εκδήλωση, θα είναι λίγα. Είμαι βέβαιος ότι όλοι οι τυχεροί που ήταν εκεί τους ευχαριστούν και εύχονται και σε άλλα, τόσο ωραία, θαυμαστά, εξαγνισμένα και εξαυλωμένα έργα πνευματικού πολιτισμού!

Reserve 6942 073587

οδός ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Delivery 210 2927683

Παπαφλέσσα & Δελφών 4 Γαλάτσι

Pizzeria - Restaurante

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

Το Ταχυδρομείο Αγνάντων –υποβαθμισμένο μιν, αλλά δεν έχει σημασία-πρόκειται να λειτουργήσει στο χώρο που παραχώρησε ο Δήμος. Ας ελπίσουμε ότι θα μακροημερεύσει, έστω και υπό αυτές τις συνθήκες.

Αυτή είναι η αλήθεια. Το πώς, το τι και το γιατί, το έχουμε γράψει. Παράλληλα να πούμε ότι καλό θα είναι να μην εμφανίζονται «σωτήρες» και να μας θυμίζουν την απαράδεκτη εποχή «κατόπιν ενεργειών μου».

Υπόψη ότι Ταχυδρομείο στην Άγναντα λειτουργήσε πριν από το 1902, όπως φαίνεται από το δημοσίευμα:

Γράφει ο
Χρήστος Α. Τζουμπουρας

ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ἐγκρίνεται ἡ ἐν τῷ Διμενίῳ (Οἰτύλου) σύστασις ταχυδρ. καὶ τηλεφωνικοῦ γραφείου, καὶ ἡ κατασκευὴ τηλεφωνικῆς γραμμῆς ἀπὸ Ἀρεοπόλεως μέχρι Διμενίου, ὁμοίως ἐν Χιονάτοις, τοῦ δήμου Ἐλίου καὶ ἡ διέλευσις τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς Ἀργοστολίου-Ἀσπρογέρακα διὰ Χιονάτων.

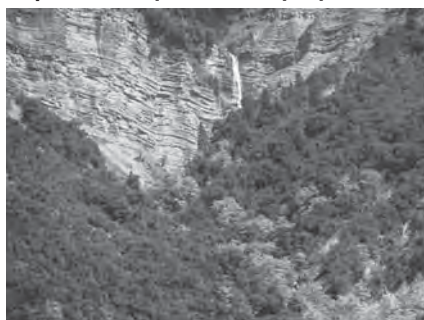
Ὁμοίως ἐν Ραφταναίσις τοῦ δήμου Ἀγνάντων σύστασις ταχ. καὶ τηλεφων. γραφείου καὶ ἡ κατασκευὴ τηλεφωνικῆς γραμμῆς ἀπὸ Ἀγνάντων μέχρι Ραφταναίων. Ἐπίσης, σύστασις ταχ. γραφείου ἐν τῇ κωμοπόλει Χασιάς τοῦ δήμου Θεοδώριδος καὶ ἐν Μάνδρᾳ τοῦ δήμου Ἐλευσίνος τῆς Μεγαρίδος.

Πρὸς δὲ καὶ ἡ ἐν Προυσσῷ τοῦ δήμου Ἀρακυνθίων σύστασις τηλεφωνικοῦ γραφείου, καὶ ἡ κατασκευὴ τηλεφωνικῆς γραμμῆς ἀπὸ Προυσσῷ μέχρι τοῦ τηλεγραφικοῦ γραφείου Καρπέννησιος.

ΣΚΡΙΠ 31/8/1904

Κάθε χρόνο -χρόνια τώρα- γινόταν αρχές Αυγούστου η σύναξη των αποφοιτησάντων από το Γυμνάσιο Αγνάντων. Τα τελευταία χρόνια έγινε μια προσπάθεια να λειτουργήσει και Σύλλογος υπό μορφή σωματείου με Διοικητικό Συμβούλιο, πειθαρχικές επιτροπές κλπ. Απέτυχε η προσπάθεια αυτή. Οι λόγοι είναι γνωστοί. Το θέμα είναι αν βρεθούν πέντε δέκα απόφοιτοι και να οργανώσουν πάλι τη συνάντηση και να μην αναλώνονται στην επίδειξη «επιτυχημένων ή μη». Κάτι τέτοια «μας διέλυσαν».

ΟΧΙ από το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων για το υδροηλεκτρικό στην Αβαρίτσα

Την Παρασκευή 14 Ιουνίου το Δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων, καλέστηκε να γνωμοδοτήσει επί της Μελέτης Περιβαλλοντι-

κών Επιπτώσεων για μικρό υδροηλεκτρικό έργο ισχύος 1,35MW, της εταιρείας NANKO ANANEΩΣΙΜΕΣ Α.Ε. στο ρέμα Γιαννίτι στο συνοικισμό Αβαρίτσα.

Η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων με σχετικό υπόμνημά τους καθώς και τα τοπικά συμβούλια των τοπικών κοινοτήτων Παλαιοκάτουνου και Βουργαρελίου τάχθηκαν κατά της κατασκευής του έργου. Έκαναν λόγο για σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις για περιβαλλοντική καταστροφή και για ένα έργο που δεν συμβάλλει στην αναβάθμιση και αξιοποίηση της περιοχής, αλλά στην μη αναστρέψιμη καταστροφή της. Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν διαμαρτυρόμενοι και δεκάδες κάτοικοι της Αβαρίτσας, μεταξύ αυτών και πολλοί ηλικιωμένοι.

Ο Δήμαρχος κ. Χασιάκος στην εισήγησή του τάχθηκε **υπέρ της κατασκευής** του συγκεκριμένου έργου. Ακολούθως διαβάστηκε επιστολή του Γιάννη Νάκη επικεφαλής του συνδυασμού της Λαϊκής Ψυπέριωσις ο οποίος τάχθηκε **κατά της κατασκευής** τέτοιων έργων στην περιοχή και κατά του συγκεκριμένου έργου. Στη συνέχεια το λόγο πήραν **πολλοί σύμβουλοι** οι οποίοι τάχθηκαν και αυτοί **κατά του έργου**.

Απ' τη μεριά των κατοίκων τις αντιρρήσεις του εξέφρασαν με τις τοποθετήσεις τους ο Νίκος Δήμου, ο Νίκος Αγγέλης και ο Θανάσης Βλάχος. Στην ψηφοφορία που ακολούθησε **κατά της έγκρισης της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων τάχθηκαν 16 σύμβουλοι** ενώ **υπέρ τάχθηκαν 4 σύμβουλοι** ενώ **ένας δήλωσε παρών**.

Ἐκπλήξη προκάλεσε, τουλάχιστον σε μας τους Θεοδωριανίτες, ότι μεταξύ αυτών που τάχθηκαν υπέρ της κατασκευής του έργου ήταν και ο δημοτικός σύμβουλος Θεοδωριάνων και πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου Γιάννης Χάιδος. Κι αυτό γιατί γνωρίζουμε την ξεκάθαρη και δημόσια θέση του κατά της κατασκευής ανάλογων έργων στα Θεοδωριανία.

Μετά από αυτά ο Δήμος κατά πλειοψηφία ΔΕΝ ενέκρινε την Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Ἐπεται ἡ γνωμοδότηση τῆς Επιτροπῆς Περιβάλλοντος τῆς Περιφέρειας Ἠπείρου, ἡ οποία ἐλπίζουμε να σεβαστεί τόσο την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου όσο και τη θέση της συντριπτικής πλειοψηφίας των κατοίκων. (Αναρτήθηκε στα «Θεοδωριανία»)

Η ασθένεια των πλατάνων έφτασε και στην Πρέβεζα...

«Την προσοχή όλων των φορέων προκειμένου να αποφευχθεί η μετάδοση της ασθένειας των πλατανιών η οποία δυστυχώς εμφανίστηκε σε δέντρα της περιοχής του Αχέροντα από την πλευρά της Πρέβεζας, ζήτησε ο διευθυντής Δασών Πρέβεζας Βασίλης Δάλαρος μιλώντας στην διάρκεια της συνεδρίασης του Συντονιστικού Τοπικού Οργάνου Πολιτικής Προστασίας που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή στο Δημαρχείο. Όπως είχε επισημάνει εδώ και καιρό ο κ. Δάλαρος, η παρουσίαση της νόσου και στην Πρέβεζα ήταν θέμα χρόνου και η ανησυχία του τελικά επιβεβαιώθηκε. Σύμφωνα με τον επικεφαλής της Διεύθυνσης Δασών, στόχος είναι να απομονωθούν τα άρρωστα δέντρα έτσι ώστε η νόσος να περιοριστεί στο πρώτο της στάδιο. Αν ο μύκητας ξεφύγει και προσβάλλει μαζικά τα δέντρα η καταστροφή θα είναι ανυπολόγιστη αφού μπορεί μέσω των έργων της Ιόνιας Οδού να κινδυνεύσει μέχρι και το πλατανόδασος της Κλεισιούρας. Πρέπει να γίνουν πολύ προσεκτικές κινήσεις» ανέφερε ο κ.Δάλαρος σημειώνοντας τα μέτρα που πρέπει να παρθούν έτσι ώστε να μην εξαπλωθεί η νόσος. Τα νεκρά πλατάνια στις όχθες των ποταμών εντοπίστηκαν την τελευταία διετία, λόγω της προσβολής τους από την ασθένεια «μεταχρωματικό έλκος», αλλά και δεκάδες άλλες εστίες προσβολής σε οικοσυστήματα πλατανιών στην περιοχή, ανησυχούν τους ειδικούς στην Ἠπειρο, οι οποίοι επιδίδονται σε έναν «αγώνα δρόμου» για τη σωτηρία των δένδρων από την καταστροφική αυτή ασθένεια.» Αυτά δημοσιεύθηκαν στον τύπο. Χρειάζεται επαγρύπνηση.

Από το φωτογραφικό μας αρχείο

Και μια προχθεσινή. Από το πανηγύρι της Ανάληψης.

Και από τον άθλο Τζουμέρκων.

1957.
25^η Μαρτίου.
Σουλιάπισσα
με τη γίδα
(Σταυρούλα
Χάρου)

Χρύσα Παπαθεοδώρα
Ειδικός Παθολόγος

Μπιζανίου 29 Ανατολή, 45221 Ιωάννινα
Τηλ./fax.: 26510 49648, κιν.: 6972300548
e-mail: chrysa.papatheodorou@yahoo.gr

Συνέχεια στη σελίδα 9

NUGA BEST ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ: ΣΤΗΡΙΓΜΑ ΖΩΗΣ

Οι Πόνοι της Σπονδυλικής Στήλης και η Θεραπεία τους

Ο πόνος είναι το πιο δυνατό σήμα κινδύνου στην φύση. Είναι προειδοποίηση για τον κίνδυνο έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να προστατέψει τον οργανισμό του. Για παράδειγμα, τραβάμε απότομα το χέρι μας όταν αγγίζουμε κάτι καυτό ή ανοιγοκλείνουμε το μάτι όταν μπει κάποιο ξένο σώμα.

Όταν σπάμε το πόδι, ο πόνος προκαλεί αντανάκλαστική παύση της κίνησης των μυών του και κατ'αυτόν τον τρόπο αποκλείει την δυνατότητα της κίνησης. Είναι τρομακτικό να φανταστούμε τι θα γινόταν αν ο άνθρωπος δεν αισθανόταν τον πόνο κατά την κρίση της σκληροκοιτίδας...

Πως εμφανίζεται ο πόνος
Πάνω στην επιφάνεια του δέρματος, των εσωτερικών οργάνων, στους μύες και στις αρθρώσεις υπάρχουν υποδοχείς του πόνου, οι νευρικές απολήξεις. Σε περίπτωση κάποιας βλάβης ή φλεγμονής, οι χημικές ουσίες που παράγονται σε αυτά τα σημεία ερεθίζουν τους υποδοχείς. Μέσω νευρικών ινών το σήμα μεταβιβάζεται στο νωτιαίο μυελό

και μετά στον εγκέφαλο και έτσι εμφανίζεται ο πόνος. Η αίσθηση του πόνου είναι υποκειμενική, δύο διαφορετικοί άνθρωποι αντιδρούν διαφορετικά στον πόνο. Υπάρχουν άνθρωποι που εκ γενετής δεν έχουν την ικανότητα να αισθάνονται τον πόνο. Συχνά πεθαίνουν νέοι επειδή δεν είναι σε θέση να προστατευτούν από τα εγκαύματα και τραυματά. Γενικά, ο πόνος αποτελεί μια σοβαρή αφορμή να απευθυνθεί κανείς στο γιατρό.

Η αντιμετώπιση του πόνου
Υπάρχουν πολλοί τρόποι ανακούφισης από τον πόνο. Ας πάρουμε το παράδειγμα του πόνου στην σπονδυλική στήλη.

Θεραπεία με θερμότητα: Ζεστό μπάνιο, ντους, αούνα, θερμάστρα ή ζεστή πετσέτα. Στην φυσιοθεραπεία για την διαβρομή των προβληματικών σημείων χρησιμοποιούνται συσκευές που παράγουν βραχεία κύματα και υπερύψηλες συχνότητες. Σε οξείες καταστάσεις χρησιμοποιούνται παυσίπονα ή κομμάτια πάγου. Κατά την ψύξη επιβραδύνεται η αγωγιμότητα των νευρών και έτσι ένα μέρος των αλγινών ερεθισμάτων δεν φτάνει μέχρι τον εγκέφαλο.

Αλοιφές. Ο τοπικός ερεθισμός που δημιουργείται κατά την εφαρμογή τους εμποδίζει τα αλγινά ερεθίσματα να φτάσουν μέχρι τον εγκέφαλο.

Παυσίπονα (αναλγητικά). Πολλά σκευάσματα τοπικής δράσης πωλούνται σε φαρμακεία χωρίς συνταγές. Όμως, κατά την χρήση τους πρέπει να θυμάται κανείς ότι τα αναλγητικά συνήθως δεν εξαλείφουν την αιτία του πόνου. Επιπλέον, μερικά από αυτά έχουν και ηπατοτοξική δράση γι αυτό πρέπει να είναι κανείς προσεκτικός όταν οδηγεί, για παράδειγμα.

Τα αντιφλεγμονώδη μπορούν επίσης να μειώσουν τον πόνο αμβλύνοντας την φλεγμονή η οποία τον προκαλεί.

Κορσές. Ο κορσές εφαρμόζεται για να αποφορτίσει την σπονδυλική στήλη, να την προφυλάξει από τις κινήσεις που ενδεχομένως να προξενήσουν πόνο και να εξασφαλίσει την ακινησία της. Ο κορσές πρέπει να είναι σφιχτός κάτι το οποίο δεν βοηθεί τον πόνο κατά την μακροχρόνια χρήση. Για να μην ατροφίσουν οι μύες, η χρήση του κορσές δεν συνιστάται για πάνω από 1-2 εβδομάδες σε οξύ πόνο, ενώ σε χρόνιο πόνο συνιστάται μόνο σε έκτακτες περιπτώσεις.

Διάταση της σπονδυλικής στήλης: Εφαρμόζεται σε χρόνιους πόνους στη σπονδυλική στήλη για να αυξηθεί η απόσταση ανάμεσα στους σπονδύλους και να μειωθεί κατ'αυτόν τον τρόπο η πίεση σε ευαίσθητους ιστούς. Υπάρχουν πολλά μηχανήματα τα οποία σχεδιάστηκαν ειδικά για την διάταση της σπονδυλικής στήλης. Κατά την εφαρμογή τους ο πάχος μπορεί να είναι ξαπλωμένος, καθιστός ή κρεμασμένος.

Χειρουργική επέμβαση: Το 1960-1970 οι χειρουργίες της μεσοσπονδύλιας κήλης ήταν πιο συχνές απ' ό,τι σήμερα. Τώρα οι γιατροί τείνουν να θεωρούν ότι σε περισσότερες των περιπτώσεων η θεραπεία με πρήξη ακινησία δίνει τα ίδια αποτελέσματα με την χειρουργία. Σε μερικές παθήσεις όμως, συνιστάται χειρουργική επέμβαση. Δυστυχώς, οι θεραπευτικές και οι χειρουργικές μέθοδοι δεν δικαιώνουν πάντα τις ελπίδες των ασθενών.

Εκτός από τους τρόπους αντιμετώπισης του πόνου που αναφέρθηκαν πριν, δοκιμάστε το κρεβάτι-μασέρ **Nuga Best** και το χαλάκι από τουρμάνιο.

Πλεονεκτήματα της Nuga Best στην αντιμετώπιση του πόνου:

1. **Διάταση της σπονδυλικής στήλης** - λειτουργία του εσωτερικού προβοήα - ανώδυνη και ασφαλή.

2. **Εναλλακτική λύση ισάξια της φαρμακευτικής αγωγής.** Δεν έχει παρενέργειες και βλαβερές επιδράσεις των χημικών σκευασμάτων.

3. **Εξαλείφει ομαλά την αιτία του πόνου,** όχι μόνο στην σπονδυλική στήλη αλλά και σε αρθρώσεις και τα εσωτερικά όργανα.

4. **Εναλλακτική λύση που αντικαθιστά την χειρουργική επέμβαση.** Αποτελεσματικό για την αποκατάσταση των μεσοσπονδύλιων δίσκων.

5. **Άριστη προληπτική μέθοδος.** Δεν είναι ανάγκη να αφήνουμε τα πράγματα να φτάνουν μέχρι τον πόνο.

Ευάγγελος Μπουρής
Αντιπρόεδρος **NUGA BEST** Ιαίου
Τηλ. 210 2612080

* Κατά την πρώτη συνεδρία η χρήση των μηχανημάτων είναι δωρεάν.

Αθλητική διάκριση σε Αγναντιόπουλο

Ο 13χρονος μαθητής του 15ου Γυμνασίου Περιστερίου ΕΠΑ-ΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (ένθετη ΦΩΤΟ), γιος του Δημήτρη Τριανταφύλλου και της χωριανής μας Λαμπρινής Χρ. Παπακίτσου, με άριστες επιδόσεις στο Σχολείο του, τη Μουσική και τον Αθλητισμό, μετέχοντας στην επίλεκτη ομάδα του Γυμναστικού Συλλόγου Περιστερίου, πήρε μέρος στο Διασυλλογικό Πρωτάθλημα των Γυμναστικών Συλλόγων και Ακαδημιών Νότιας Ελλάδος και απέσπασε το **Ασημένιο Μετάλλιο** (2^{ος} νικητής) στο άθλημα Tae kwon do (Ταεκβοντό), στην κατηγορία Παίδων. Έφτασε στον τελικό αγώνα μετά από αλληπαλλήλες νίκες επί των συναθλητών της κατηγορίας του. (Στη φωτογραφία ο **Επαμεινώνδας** με το Μετάλλιο και το σχετικό Δίπλωμα).

Οι αγώνες διεξήχθησαν την 13 και 14 Απριλίου 2013 στο κλειστό Γυμναστήριο Ηλίουπόλης, για την επιλογή των αθλητών που εκπροσωπήσαν τη χώρα μας στις 27 και 28 Απριλίου στο Διεθνές **A' class meeting** της Βουλγαρίας (Σόφια).

Την ίδια επίδοση (Αργυρό Μετάλλιο) στην κατηγορία Κορασίδων σημείωσε και η συντοπίτισσά μας (από την Άρτα) μαθήτρια ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΖΑΠΑΝΙΩΤΗ, αθλήτρια της Ολυμπιακής Ακαδημίας Άρτας.

Το **Δ.Σ.** της Αδελφότητάς μας συγχαίρει θερμά τους πολλούς υποσχόμενους συντοπίτες μας μαθητές - αθλητές και τους εύχεται να είναι γεροί και να διακρίνονται και σε άλλους, πιο μεγάλους, αθλητικούς και πνευματικούς στίβους της ζωής τους.

ΦΤΕΝΑ ΧΩΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΦΘΗΝΑ ΜΥΑΛΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 8

Πέρασε ο καιρός. Ποτέ δεν μου ζήτησε ο δάσκαλός να του απαγγείλω τα ποιήματα. Στην πορεία μου είχε δώσει να μάθω ποιήματα και άλλων ποιητών. Σιγά σιγά κατάλαβα την παιδαγωγική του τεχνική. Όσα περισσότερα ποιήματα αποστηθίσουμε, τόσο καλύτερη και άμεση σχέση θα έχουμε με την ποίηση. Αυτός ο άνθρωπος μας έμαθε να διαβάζουμε λογοτεχνία. Αληθινός δάσκαλος. Άγια η μνήμη του.

Τέλειωσε το Δημοτικό και βρισκόμασταν στην οδυνηρή διαδικασία των εισαγωγικών εξετάσεων για το Γυμνάσιο. Προφορική εξέταση από δύο καθηγητές.

-Γνωρίζεις τινα ποιητήν εκ των Τζουμέρκων;

-Μάλιστα, τον Γιώργο Κοτζιούλα.

-Ποιόν;

Επανέλαβα το όνομα και τους πληροφορήσα ότι γεννήθηκε στην Πλατανούσσα. Με ρώτησαν συνοφρυωμένοι και οι δυο, αν γνωρίζω τη ποίημά του και τα τους το απαγγείλω, Πήρα φόρα κι άρχισα:

«Φτενα χωράφια κρατημένα σε πεζούλια...». Μέχρι εκεί έφτασα. Με διέκοψαν με την «παιδαγωγική παρατήρηση».

Τι φτενά, φθηνά αγράμματα! Ημείς αναμένουμε να μας απαγγείλεις ποίημα του Κωνσταντίνου Κρυστάλη.

Ε, ρε Γιάννη Αγγέλη, μεγαλούργησες. Τέσσερα ποιήματα τους απήγγειλα. Άκουσα ένα μπράβο και ότι «μπορείς να απέλθεις».

Καταξερματισμένος έφυγα. Πήγα κατευθείαν στο Δημοτικό Σχολείο όπου και συνάντησα τον δάσκαλό μου. Τού είπα τι έγινε. Κούνησε το κεφάλι του και μου είπε.

-Αγόρι μου, το φτενά είναι επίθετο. Το φθηνά είναι επίρρημα. Θα τα μάθεις στο Γυμνάσιο. Ρώτησε και τον Μπονιάκο.

Ούτε Μπονιάκο ρώτησα ούτε έμαθα τίποτα από αυτά στο Γυμνάσιο. Αργότερα έμαθα πόσο δίκιο είχε ο δάσκαλός μου.

Τα πρόσωπα; Ο ένας από τους καθηγητές «φωστήρες» μετατέθηκε στην Άρτα. Έδωσε εκεί τα φώτα του! Ο άλλος, έμεινε στην Άγναντα και μας έκανε φωστήρες! Ένα παράδειγμα. Διδασκαλία Γραμματικής αρχαίας ελληνικής γλώσσας.

«Τα σύμφωνα είναι δεκαεπτά. Κατά το είδος της πνοής χωρίζονται εις ψιλόπνοια, μέσα και δασύπνοια. Ωνομάσθησαν ψιλά διότι η πνοή, το φύσημα, το αεράκι, το εξερχόμενον εκ του λάρυγγος μας είναι λεπτόν, βραχύ, ψιλό, δι' ο' και (ψιλά) εκλήθησαν.»

Γιαν έχουσι(ν) αμφοτέροι ελαφράν. Η εκπαίδευση και ειδικότερα οι μαθητές τους δεν τους χρωστούν απολύτως τίποτα.

Ο Γιάννης Αγγέλης, δυστυχώς πήρε μετάθεση για την Άρτα. Σπουδαίος άνθρωπος και -σε αντίθεση με το δέμας του- μεγάλος, αληθινός, δάσκαλος. Ο Μπονιάκος έφυγε για τα Γιάννενα. Δίδασκε στη Ζωσιμαία. Στην Άγναντα ξανάρθε μετά από τρία χρόνια. Μεσούσης της Χούντας, εγώ φοιτητής, αυτός

συνταξιούχος πλέον, μου είπε πολλά για τη γνωριμία του με τον Κοτζιούλα, μάλιστα μαζί είχαν διοριστεί στο Γυμνάσιο Αγνάντων, και με παρότρυνε συνεχώς να διαβάζω ποίηση.

Και ο Γιώργος ο Κοτζιούλας είναι ο ποιητής μας. Η ζωή του αληθινή Αΐα, η ποίησή του ύμνος για τους Τζουμερκιώτες.

ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ

Θέλω να γράψω ένα τραγούδι μ' αντοχή, και συλλογίζομαι ολοένα εσάς, φτωχοί. Σκυφτοί στο γούπατο για σκόρπιοι στο ριζό, με τον καημό σας ανασταίνω και ζω. Τα χέρια του παππούλη έπαιζαν τον κασμά, τα χέρια τώρα τα δικά μου είναι χλωμά. Ήταν απλοί οι άνθρωποι εκείνου του καιρού, δε σκελετίζονταν, τραβούσαν κουτουρού. Σκιάζονταν τ' άδικο, κρατούσαν τις γιορτές, παρθένες παίρναν και τις είχανε πιστές, οι μάνες αποχτούσαν άβλαβα παιδιά, κάθε δυο χρόνια σηκώνονταν η ποδιά. Ούτε χωράφια είχαν πολλά, ούτε ζωντανά, μα ζούσαν όσο ο γέρο δέντρος στα βουνά. Γεροκομούσαν τους γονέους τότε οι γιοι, ποιος υπομένει την κατάρα, την οργή; Άλλους τους πρόφτασε όταν ήμουν παιδί, κι άλλους τους έχω ακούσει, δεν τους έχω ιδεί.

Μα φύλαξα τα πρόσωπά τους τ' αυστηρά μες στο θυμητικό μου, ατέλειωτη σειρά.

Γιώργος Κοτζιούλας
Εμείς, οι Τζουμερκιώτες, είναι γνωστό, ξέρουμε να τιμάμε και τιμάμε τις αξίες. Είναι ο κανόνας. Φαίνεται όμως ότι μερικοί δεν σέβονται αυτά τα πρόσωπα-αξίες, κι ως έλκουν την καταγωγή τους από τα Τζουμέρκα.

Σε ποιον/ους αναφέρομαι; Τους δείχνει η φωτογραφία. Δεν χρειάζεται επεξηγήσεις.

(Ο ποιητής, ο ιδρυτής του θεάτρου του Βουνού, ο αγωνιστής της εθνικής αντίστασης. Σήμερα οι φαρισαίοι του Δήμου Άρτας παραχώρησαν άδεια για επέκταση καφετέριας μέχρι το σημείο της πλατείας που καλύπτει την προτομή του και στηρίζεται πάνω της!)

Μίλησε κανείς για επιδερμίδα από καλώδιο;

Από τα ορεινά και περήφανα Τζουμέρκα με την παράκληση να δώσετε χαιρετίσματα στον κ. Δήμαρχο.

Χρίστος Α. Τούμπουρος
Αγναντίτης - Τζουμερκιώτης

Συνέχεια από τη σελίδα 1

ως διοργανωτής, είτε σε συνεργασία με άλλους Φορείς. Μία, από τις πιο σημαντικές και πολλαπλές δράσεις του, ήταν και η συμμετοχή του στην υλοποίηση του Προγράμματος κοινωνικού χαρακτήρα, με τίτλο «ΕΡΓΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ, ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΑΔΡΑΣ ΑΡΑΧΘΟΥ», σε συνεργασία με την Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «Πίνδος Περιβαλλοντική».

Το συγκεκριμένο πρόγραμμα είχε ως σκοπό να συμβάλει στην προστασία και ανάδειξη των περιβαλλοντικών και πολιτιστικών αξιών της περιοχής του Εθνικού Πάρκου, μέσω της οργανωμένης φύλαξης, του διευρυμένου δικτύου μονοπατιών και της ενημέρωσης-ευαισθητοποίησης της τοπικής κοινωνίας και των επισκεπτών.

Για τις ανάγκες του εν

• Εργασίες επιτήρησης-φύλαξης, καθώς επίσης και ετοιμασία σχεδίου δράσης για τη φύλαξη.

• Εργασίες καθαρισμού και ανάδειξης, τουλάχιστον 40 μονοπατιών, στις Τοπικές Κοινότητες Αγνάντων, Αμπελοχωρίου, Καλαρρυτών, Καλεντζίου, Μασσουκίου, Μελισουργών, Πλατανούσσης, Πραμάντων, Ραφταναίων, Συρράκου, Φορτοσίου και Χουλιαρδών. Για τον καθαρισμό επιλέχθηκαν μονοπάτια, τα οποία χρησιμοποιούνταν τις προηγούμενες δεκαετίες από τους κατοίκους και συνέδεαν διαφορετικούς οικισμούς και που τα τελευταία χρόνια χρησιμοποιούνται ελάχιστα και η διάβασή τους είχε γίνει δύσκολη, καθώς επίσης και μονοπάτια που διανοίχθηκαν πρόσφατα για τουριστική χρήση.

Διακρίνονται από αριστερά (α): Αθ. Μπαζούκας, Γεν. Γραμ. του Πάρκου, Κων/να Χούμη, υπάλληλος του Πάρκου, Κων. Αηδόνης, Δημ. Καρακίτσος, Αγγελική Αηδόνη και Πηνελόπη Γκατούδη. Φωτογράφος είναι ο εθελοντής Απόστολος Μαντζιώσης.

λόγω Προγράμματος αποσολήθηκαν 35 άτομα διαφόρων ειδικοτήτων για χρονικό διάστημα πέντε (5) μηνών και συγκεκριμένα από τον Σεπτέμβριο του 2012 έως και τον Φεβρουάριο του 2013.

Πιο αναλυτικά, οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν, είναι οι εξής:

• Ψηφιακή αποτύπωση των μονοπατιών, με σκοπό τη δημιουργία ενός δικτύου μονοπατιών.

• Συλλογή στοιχείων για την περιβαλλοντική αξία περιοχών του Εθνικού Πάρκου, μέσω της καταγραφής συγκεκριμένων ειδών χλωρίδας και πανίδας.

Καθαρισμός μονοπατιών και λοιπές δραστηριότητες στα Τζουμέρκα

• Συλλογή στοιχείων για την πολιτιστική και ιστορική αξία περιοχών του Εθνικού Πάρκου, μέσω της καταγραφής γεφυριών, μνημείων, παραδοσιακών οικισμών κ.α.

• Συλλογή στοιχείων των ανθρωπογενών δραστηριοτήτων (κτηνοτροφικών, μεταποιητικών κλπ.), μέσω αναζήτησής τους από τις καθ' ύλην αρμόδιες Υπηρεσίες και Οργανισμούς, όσο και από επιτόπια έρευνα, όπου αυτό ήταν εφικτό. Τα στοιχεία αυτά καταχωρήθηκαν σε βάση δεδομένων, από την οποία προέκυψαν μετρήσιμα στατιστικά αποτελέσματα.

• Ενημέρωση επισκεπτών για το Εθνικό Πάρκο σε κομβικά σημεία με μεγάλη επισκεψιμότητα, όπως το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης «Θεόδωρος Παπαγιάννης» στο Ελληνικό, το Σηλαιο της Ανεμότρυπας στην Πράμνα, το Λαογραφικό Μουσείο Τζουμέρκων στην Αγναντα κ.λπ.

• Δημιουργία προσωρινής ιστοσελίδας του Φορέα Διαχείρισης.

• Δημιουργία διαδραστικού χάρτη της περιοχής του Εθνικού Πάρκου προς ανάρτηση στην ιστοσελίδα του Φορέα Διαχείρισης.

Ειδικότερα, στην περιοχή της **Τοπικής Κοινότητας Αγνάντων του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων**, υλοποιήθηκαν εργασίες καθαρισμού μονοπατιών στις θέσεις «Σταυρός - Τσαγκάρη», «Μακρύκαμπος - Ιερός Ναός Αναλήψεως» και «Μπαλαδήμα - Βίλλια», με το συντονισμό της υπεύθυνης του Κέντρου Πληροφόρησης Αγνάντων κας Κωνσταντίνης Χούμη.

Η υλοποίηση της ανωτέρω δράσης υποστηρίχθηκε, σε μεγάλο βαθμό, από την τοπική κοινωνία. Μεταξύ αυτών, που η συμβολή τους ήταν έμπρακτη και καθοριστική, συγκαταλέγονται οι:

- Αθανάσιος Μπαζούκας Γραμματέας Δ.Σ. του Φ.Δ. του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων,

- Περιστερίου και Χαράδρας Αράχθου

- Κωνσταντίνος Αλεξ. Παπακίτσος Πρόεδρος Τοπικής Κοινότητας Αγνάντων

- Άγγελος Κορδαλής Πρόεδρος Πολιτιστικού Συλλόγου Παλαιοχωρίου Αγνάντων,

- Δημήτριος Αηδόνης Κάτοικος Αγνάντων

- Παναγιώτης Αηδόνης Κάτοικος Αγνάντων

- Χρήστος Αποστόλου Κάτοικος Αγνάντων

- Απόστολος Γιαννούλας Κάτοικος Αγνάντων

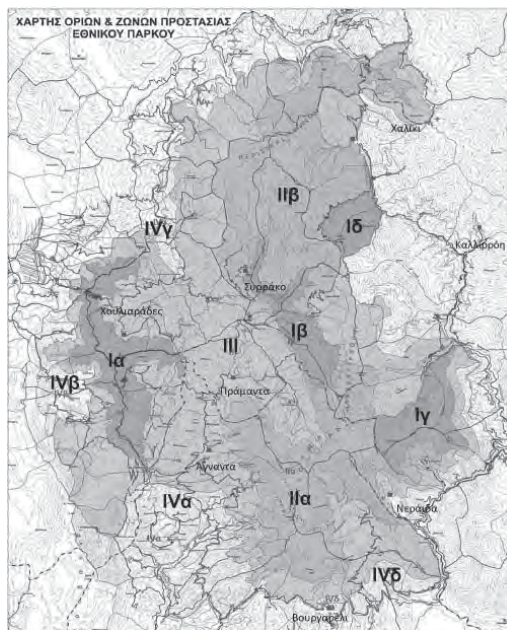
- Χριστόφορος Κοντογεώργος Κάτοικος Αγνάντων

- Ευάγγελος Σκουληκαρίτης Κάτοικος Αγνάντων, που πρόσφεραν τη βοήθειά τους, όταν και σε ό, τι τους ζητήθηκε, για τον καθαρισμό των μονοπατιών (η ονομαστική αναφορά είναι ενδεικτική και με κάθε επιφύλαξη μήπως και ξεχάσαμε κάποιον που η συνδρομή του ήταν σημαντική).

Παρ' όλη την προσπάθεια για την ολοκλήρωση των καθαρισμών, πριν τη λήξη του ανωτέρω Προγράμματος, κάτι τέτοιο δεν κατέστη δυνατόν, εξαιτίας των δυσμενών καιρικών συνθηκών που επικρατούσαν εκείνο το διάστημα στην περιοχή. Γι' αυτό το λόγο, ο Φορέας Διαχείρισης ανέλαβε την πρωτοβουλία να ολοκληρώσει τον καθαρισμό του μονοπατιού: «Μπαλαδήμα - Βρύση(η) σκιμένη - Πεταλάδες - Πύργος - Βίλλια - Ράχη Ξάνθη - Ζίφ-

την περιοχή ομάδες με περιπατητικά ενδιαφέροντα. Επίσης, η προσπάθεια αυτή θα συμβάλει στη συνεργασία διαφορετικών κοινωνικών ομάδων προς συγκεκριμένη κατεύθυνση και θα δοθεί η ευκαιρία επέκτασης της συνεργασίας αυτής και προς άλλες κατευθύνσεις, με σκοπό την αντιμετώπιση παρόμοιων μελλοντικών αναγκών.

Κλείνοντας, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Φορέας Διαχείρισης, εντός του μηνός Απριλίου 2013, πραγματοποιείσε εθελοντικό καθαρισμό στον οικισμό της Αγναντας, συμμετέχοντας στη Διεθνή Εθελοντική Καμπάνια

Στο Εθνικό Πάρκο έχουν οριοθετηθεί 4 διαφορετικές ζώνες προστασίας, με σκοπό να επιταχυνθεί η προστασία και διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος και να γίνει προή διαχείριση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Πιο συγκεκριμένα, διακρίνονται:

ΖΩΝΗ I:	ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ: Α) Χαράδρα Αράχθου (Iα), Β) Άνω τμήμα Καλαρρυτών (Iβ), Γ) Βασιλείου- Αδαμαντί (Iγ), Δ) Τσοπάνη- Πλαστήρα- Κούτσουρα (Iδ)
ΖΩΝΗ II:	ΠΕΡΙΟΧΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ ΤΟΠΟΥ ΟΙΚΟΤΟΠΩΝ & ΕΙΔΩΝ Α) Τζουμέρκα-Καλαρρυτών (IIα), Β) Περίστερι (IIβ)
ΖΩΝΗ III:	ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΡΚΟΥ
ΖΩΝΗ IV:	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΖΩΝΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΡΚΟΥ

κορ» στο άμεσο προσεχές διάστημα, σε συνεργασία με τους Τοπικούς Φορείς και τον Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων, μέσω συμμετοχής του Πολιτιστικού Συλλόγου Παλαιοχωρίου Αγνάντων και των μόνιμων κατοίκων, οι οποίοι έχουν προσφερθεί να συμμετάσχουν εθελοντικά.

Είναι μια καλή ευκαιρία, ώστε να γίνει ο συγκεκριμένος καθαρισμός η απαρχή του καθαρισμού και άλλων μονοπατιών της περιοχής -με τη δική του ιστορία που έχει το καθένα- σε συνεργασία με το Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου, τις Τοπικές Αυτοδιοικητικές Αρχές, τις Αρμόδιες Υπηρεσίες, τους Τοπικούς Πολιτιστικούς και Κοινωνικούς Φορείς και τους Εθελοντές, προς όφελος όλων των εμπλεκόμενων και των επισκεπτών του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, Περιστερίου και Χαράδρας Αράχθου.

Το όφελος θα είναι η ανάδειξη της περιοχής και της ιστορικότητάς της και η δυνατότητα να επισκεφθούν

καθαρισμού «Let's do it», η οποία είχε ως σκοπό την υλοποίηση εθελοντικών δράσεων καθαρισμού στην Ελλάδα, ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ. Η συγκεκριμένη δράση δεν έτυχε της αναμενόμενης προσέλευσης εθελοντών, αφού η συμμετοχή ήταν περιορισμένη. Θα πρέπει, ωστόσο, να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα ότι δράσεις εθελοντικού χαρακτήρα δε θα πρέπει να μας αφήνουν αδιάφορους και να υποσχεθούμε ότι την επόμενη φορά όλοι μαζί -ΕΔΩ ΣΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ- θα συμβάλουμε περισσότερο σε δράσεις που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος.

Στοιχεία επικοινωνίας:

Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, Περιστερίου και Χαράδρας Αράχθου

Επιστ. Τεχνολογικό Πάρκο Ηλείου, Παν/πολη Ιωαννίνων, 451 10 Ιωάννινα

Τηλ.: 26510 43663 (Βασ. Καλ-

τσούνη)

Φαξ: 26510 43575

E-mail: park.tzoumerka@

gmail.com

http: www.tzoumerkaparko.gr

Χορωδία Αγνάντων Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων

Η χορωδία δημιουργήθηκε τον Ιανουάριο του 2011, με υπεύθυνη τη Σταυρούλα Αηδόνη και καλλιτεχνικό διευθυντή και διδάσκαλο τον Βαγγέλη Κώτσου.

Έκτοτε έχει λάβει μέρος με επιτυχία σε αρκετές εκδηλώσεις, όπως: Στις αποκριάτικες εκδηλώσεις του χωριού, κάθε Μεγάλη Πέμπτη στο θρόνο της Παναγίας στην εκκλησία του χωριού, στη Μονή Σέλτσου στο Δήμο Καραϊσκάκη και στο φεστιβάλ παραδοσιακών χορωδιών στη Σκουληκαρία του ομώνυμου Δήμου, στο 3ο φεστιβάλ παραδοσιακών χορωδιών Αγίας Παρασκευής Κονίτσας, δύο φορές στις εκδηλώσεις των πηγαδιών στον Αρματότοπο, δύο φορές στο θέατρο Δόρα Στράτου, στην εκδήλωση Τζουμέρκα μου περήφανα και στο 2ο ανάμωμα πολυφωνικών σχημάτων και φωνών, στο πανηγύρι του χωριού και στο αντιφωνικό φεστιβάλ χορωδιών στην Π.Σ.Ε.

Αποτελείται από τους κάτωθι χορωδοί:

Γυναίκες: Αηδόνη Αγγελική, Αηδόνη Σταυρούλα, Αναστασία Βασιλική, Αναστασία Χριστίνα, Νίκη - Δήμου Δήμητρα, Θανάση Γιώτα, Κούκου Ευαγγελία, Κράβαρη Καλυψώ, Κωστούλα Βούλα, Μήτσου Κατερίνα, Παππά Νατάσα, Σιάχαλου Αλεξάνδρα, Στάμου Καίτη, Στεργίου Βιβή, Τσιάνκου Μαρία, Τσιώνη Ανδρούλα, Φούκα Άρτεμη, Φούκα Ευαγγελία, Φούκα Ρούλα, Χασαλεύρη Ουρανία, Χούμη Κων/να.

Άνδρες: Αποστόλου Χρήστος, Γιάπρος Βαγγέλης, Ζιάβρας Γιώργος, Θανάσης Γιώργος, Κούκος Δημήτρης, Κώστας Πύργος, Μανουσιλάς Γιώργος, Νταβαντζής Χρήστος, Παππάς Γιώργος, Παππάς Φάνης, Πολύζος Στάθης, Σκουληκαρίτης Βαγγέλης, Τάσσης Βασίλης.

ΑΘΛΟΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ 2013

Κυριακή του Θωμά, Γιορτή της Μητέρας, Άθλος Τζουμέρκων 2013, τι άλλο θα ήθελε αυτή η Κυριακή στα Αγναντα για να γίνει πιο όμορφη.....

Από αριστερά: Τσιάντας Κων/νος, Μαρίνα Αναστασίου και Μπόμπολη Αλεξία

Αυτή την ομορφιά την ζήσαν όλοι κατάφεραν να παρευρεθούν στα Αγναντα το Σαββατοκύριακο 11-12 Μαΐου. Η διοργάνωση του άθλου

Τζουμέρκων αυτό το διήμερο στο χωριό μας έδωσε μια ξεχωριστή νότα και συγχρόνως μας έκανε περήφανους. Δεν είναι λίγοι αυτοί που θα

μερο στα Τζουμέρκα. Και φυσικά έχουμε πολλούς λόγους να περηφανευόμαστε για τα μέρη μας αλλά ο Άθλος που διοργανώνεται για πολλοστή φορά είναι ένα ξεχωριστό γεγονός που δίνει την ευκαιρία στον τόπο μας να δείξει τα κάλλη και την ομορφιά του μ' έναν ξεχωριστό και ιδιαίτερο τρόπο. Η διοργανώτρια και η ψυχή του άθλου Μαρίνα Αναστασίου έκανε τα πάντα και έφερε στα Τζουμέρκα εκατοντάδες αθλητές που ίσως για άλλο λόγο να μην ερχόταν ποτέ. Είναι η καλύτερη διαφήμιση του τόπου μας και η πιο πετυχημένη προβολή της ομορφιάς που περιέχει και μάλιστα μ' έναν τρόπο διαφορετικό, μ' αυτόν που η ψυχή και το σώμα γίνονται ένα με τη φύση.

Ο Άθλος Τζουμέρκων είναι ένα γεγονός που πρέπει να γίνει θεσμός και να στηρίζεται από όλους τους φορείς τοπικούς και μη. Θετικό σημείο το ότι στηρίζουν πολλά άτομα οικισθώς και για όλο το χωριό και για κάποια γειτονικά είναι ένα ατελείωτο πανηγύρι.

Ας βάλουμε όλοι στο μυαλό μας πως τέτοιες εκδηλώσεις τιμούν τον τόπο μας και καλό είναι με όποιο τρόπο μπορούμε να βοηθάμε έχοντας πάντα στο μυαλό μας πως η ομαδική προσπάθεια φέρνει όλο και

Διακρίνονται από αριστερά ο αντιπρόσωπος των Θροφυλάκων, η Αλεξία Μπόμπολη, ο πρόεδρος του Τ.Δ. Αγνάντων Κων/νος Παπακίτσος, ο Χρ. Χριστοδούλου, ο Δημ. Σύμβουλος Νικ. Μπάρμπας και ο ιερέας του χωριού Σπ. Σιάκαλος.

Αθλητές ποδηλάτες πιο καλά αποτελέσματα. Ένα μεγάλο μπράβο σε όλους!!!!!! Μπόμπολη Αλεξία

Επιστημονική και κοινωνική προσφορά της Οικογένειας Αγνάντη

Συνέχεια από τη σελίδα 1
τον αείμνηστο πατέρα Κώστα Αγνάντη.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΑΓΝΑΝΤΗΣ (1887-1967), διακεκριμένος οφθαλμίατρος, με σπουδές στην Αθήνα και στο Παρίσι, σταδιοδρόμησε ως στρατιωτικός γιατρός, εξελιχθείς με την

«Λογής Λογιών» (1961) και με τα μυθιστορήματα: «Ματωμένη Ανάσταση» (1959) και «Αγνή Γαλανού» (1964).

Η αγάπη του Κώστα Αγνάντη προς την ιδιαίτερη πατρίδα του, τα **Άγναντα**, ήταν απέραντη! Αρχισε τη λαμπρή ιατρική προσφορά του από τα Άγναντα (1909-1911). Ήταν τόσο φλογερός Αγναντίνης, που μετέβαλε το ευήμων γνωστό επώνυμο του από Παπαδόπουλος σε Αγνάντης, για να κουβαλάει κάθε στιγμή και σε κάθε βήμα του το χωριό του, να το κρατάει ψηλά, να το φωτίζει ο ίδιος και να το προβάλλει φωτεινό παντού και πάντοτε. Οι παλαιότεροι από εμάς θα θυμούνται ότι σε κάθε περίπτωση που ήμασταν υποχρεωμένοι να επιδείξουμε την ταυτότητά μας, εκείνοι που την έβλεπαν μας ρωτούσαν με ενδιαφέρον: «Απ' το χωριό του Αγνάντη είσαι»; Και οι πόρτες και οι καρδιές τους άνοιγαν μονομιάς δι'άπλστα! Τα μέλη της λαμπρής οικογένειας Αγνάντη μετά την Απελευθέρωση (1881) ήταν και εξακολουθούν να είναι οι καλύτεροι πρεσβευτές του χωριού μας, με απαστράπτοντα τα «δι'απιστευτήριά» τους. Αξίζουν της ευγνωμοσύνης μας και αξίζει να μάθουν για την προσφορά τους και οι νεότεροι, για να έχουν πρότυπα αδαμάντινα, με ανθρωπιά, με δημιουργία και με πελώριο ηθικό ανάστημα.

Η Αδελφότητα Αγναντιτών Αθηνών σεμνυνόμαστε για την προσφορά της οικογένειας Αγνάντη και με βαθύ σεβασμό συγχάριουμε την Κυρία ΝΙΚΗ ΑΓΝΑΝΤΗ για την πρόσφατη διεθνή διάκριση στον επιστημονικό στίβο και της ευχόμαστε υγεία και δύναμη για να προσθέσει και άλλες πολλές και μεγάλες επιστημονικές διακρίσεις, δίπλα στις αμέτρητες αγαθοεργίες που της επιδαψίλευσε η κοινωνία για τη φιλόanthρωπη δράση της.

Χρήστος Αρ. Παπακίτσος

αξιόσύνη και την προσφορά του στο βαθμό του Στρατηγού του Υγειονομικού Κλάδου. Διακρίθηκε κατά τους απελευθερωτικούς Αγώνες του 1912-13, αλλά και στον πόλεμο του 1940-41, μετακληθείς εκ της εφεδρείας.

Ως απόστρατος Στρατηγός και πνευματικός άνθρωπος αποτέλεσε επίλεκτο μέλος της κοινωνίας των Ιωαννίνων. Πολλοί Έλληνες, Ηπειρώτες, Τζουμερκιώτες και, κυρίως, Αγναντίνες (μεταξύ των οποίων και ο γράφων) βοηθήθηκαν από τον αείμνηστο Κώστα Αγνάντη να διατηρήσουν ή να αναζωπυρώσουν το φως των οφθαλμών τους. Αλλά και το πνευματικό φως των ανθρώπων ενίσχυε ο Κώστας Αγνάντης με άρθρα του και διηγήματα σε περιοδικά και εφημερίδες της εποχής του, αλλά και με αυτοτελή λογοτεχνικά βιβλία, όπως με τα διηγήματά του υπό τον τίτλο

Επιστημονική Έρευνα - Διπλωματική εργασία για την εφημερίδα «Άγναντα Άρτας»

Συνέχεια από τη σελίδα 1

να αποκωδικοποιήσουμε τις λεπτομέρειες της μορφής, του περιεχομένου και της σημασίας των όσων γράφονται στην εφημερίδα, είναι η ερμηνευτική. Η κατανόηση του συνόλου της εφημερίδας, και κατά προέκταση των ιδεολογιών της αδελφότητας που την εκδίδει, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τη γλώσσα και το ύφος των γραφόντων, θεωρήθηκε πιο σημαντική από μια αυστηρή σχηματοποίηση κατηγοριών. Βασικός στόχος μας είναι να «εξειδικώσουμε» την πραγματικότητα που αναδύεται μέσα από τα φύλλα της εφημερίδας, αλλά και να κατανοήσουμε και να αναδείξουμε τους τρόπους με τους οποίους προσεγγίζονται τα θέματα της παράδοσης μέσα στην εκάστοτε χρονική περίοδο, καθώς και το πώς αυτή νοηματοδοτείται κάθε φορά.

Σκοπός της συγκεκριμένης έρευνας είναι να προσεγγίσει την αρθρογραφία της εφημερίδας «**Άγναντα Άρτας**» και να προσπαθήσει να αναδείξει τους τρόπους που παρουσιάζεται/αναφέρεται η παράδοση (έμμεσα ή άμεσα) μέσα από αυτή. Ποιοι είναι οι λόγοι για την παράδοση και πώς αυτή προσεγγίζεται; Ως «μυθισαϊκή» έννοια ή ως «ζωντανή», μεταβαλλόμενη έννοια; Με το όρο «μυθισαϊκή» παράδοση αναφερόμαστε σε εκείνο το κομμάτι της παράδοσης που αναπαριστάται από την εφημερίδα - από εκδόσεις και αναγνώστες, δηλαδή από τον πομπό και το δέκτη του μηνύματος - ως παγιωμένη κατάσταση που ανήκει

στο παρελθόν, αποτελεί δε ένα όμορφο συνήθως κομμάτι του, που αναδεικνύει έντονα τον τοπικό πολιτισμό, αλλά έπαψε να αποτελεί ζωντανό κομμάτι της σύγχρονης καθημερινότητας. Αντίθετα, με την έννοια της «ενεργητικής» παράδοσης θέλουμε να περιγράψουμε εκείνες τις πρακτικές που συνεχίζουν να αποτελούν ζωντανά χαρακτηριστικά του τοπικού πολιτισμού, που ήταν λειτουργικές σε παλαιότερους χρόνους, συνεχίζουν ωστόσο να υπάρχουν μέχρι σήμερα, έστω και διαφοροποιημένες. Στην ευρύτερη έννοια της «ενεργητικής» παράδοσης εντάσσονται και νέες πολιτιστικές πρακτικές, που δημιουργήθηκαν σχετικά πρόσφατα, ωστόσο η περιόδική, ετήσια επανάληψή τους συντελεί στη δημιουργία «νέων παραδόσεων» που αποτελούν μια αναπόσπαστο κομμάτι του επαναρισμένου τόπου.

Η εργασία αποτελείται από δύο μέρη. Το **πρώτο** μέρος αφορά τα Άγναντα, τον τόπο και τους συλλόγους των Αγναντιτών και το **δεύτερο** μέρος την εφημερίδα που διακλαδίζεται σε επόμενες κεφαλαια: Στο **Πρώτο Μέρος «Τα Άγναντα, ο τόπος και οι σύλλογοί του»**: παρουσιάζεται ο τόπος των Αγνάντων, οι σύλλογοι που δρουν σε αυτόν, καθώς και μια σύντομη ανασκόπηση της νεότερης ιστορίας του τόπου. Στο δεύτερο μέρος: «**Η εφημερίδα «Άγναντα Άρτας»**», παρουσιάζεται η πρώτη και η δεύτερη περίοδος της έκδοσής της (1977-1988, 1989-2009) από την Αδελφότητα Αγναντιτών Αθηνών, το 1^ο φύλλο, τα μορφολογικά στοιχεία, τα θέ-

ματα. Στη συνέχεια αναλύονται οι λόγοι για την παράδοση, ο τρόπος δηλαδή με τον οποίο ο λόγος για την παράδοση γίνεται φανερός μέσα από τις στήλες της εφημερίδας, δηλαδή το πώς γίνεται αισθητή η πρόσληψη της παράδοσης από αυτή. Αναδεικνύεται η μετατόπιση θεμάτων που παρατηρείται να συμβαίνουν, ποια δηλαδή θέματα απασχολούν την εφημερίδα κάθε χρονική στιγμή και πώς αυτά αλλάζουν με το πέρασμα του χρόνου επηρεασμένα κάθε φορά από την επικαιρότητα. Ο «ήχος» της απουσίας του χωριού, το πώς δηλαδή αυτό τροφοδοτεί τη μνήμη και οι τρόποι που αυτή μετατοπίζεται από μια ευρύτερη εικόνα του τόπου σε πιο συγκεκριμένα θέματα. Στο ερώτημα πώς προβάλλεται η παράδοση, διακρίναμε το δίπολο στατικής - ζωντανής παράδοσης, που παρουσιάζεται αναλυτικά στο αντίστοιχο κεφάλαιο. Έλεος, προσεγγίζεται η ανασυγκρότηση της ταυτότητας, ο τρόπος δηλαδή που ορίζεται το «ανήκειν» στον τόπο καταγωγής και η εξελίξη του.

Η εργασία ολοκληρώνεται με τα «Συμπεράσματα» που προκύπτουν από τη συνολική μελέτη της εφημερίδας και τη «Βιβλιογραφία». Ακολουθεί «Παράρτημα», στο οποίο παρατίθενται ολόκληρο το πρώτο φύλλο της πρώτης έκδοσης της εφημερίδας, το πρώτο φύλλο της δεύτερης έκδοσης καθώς και το φύλλο Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2009, Αρ. Φύλλου 167, στα οποία αποκτήσει ο αναγνώστης της παρούσας εργασίας μια εικόνα για την έκδοση και τη μορφή της εφημερίδας.

«Μια πικρή αλήθεια»

Μια επίσκεψη το Πάσχα στα Άγναντα θα μπορούσε να αποδείξει όλα αυτά που κάθε φορά γράφουμε για το χωριό μας.

Θα αναφερθώ σε μια από όλες τις μέρες που μου κάθισε χαρακτηριστικά στο μάτι μου και δεν ήταν θρησκευτική συνάχη γιατί εκεί το θέμα ήταν άλλο, σε άλλη αναφορά.

Την Κυριακή του Πάσχα λοιπόν το βραδάκι έκανα μια βόλτα στο κέντρο του χωριού από την πάνω έως την κάτω πλατεία, ένας χώρος ο οποίος θεωρείται και είναι σημείο αναφοράς για το χωριό.

Θύμιζε φουλ καλοκαιρινή σεζόν σε παραθαλάσσιο εξωτικό παραθεριστικό κέντρο που δεν πέφτει καρφίσα. Τι πιο όμορφο να βλέπεις στο χωριό σου τέτοια κοσμοσυρροή? Και δεν είναι τυχαίο βέβαια, το αξίζει και κατά πολύ ο τόπος μας. και λίγο πολύ όλοι με τον τρόπο του ο καθένας έβαλε το χεράκι του για να υπάρχει αυτό το αποτέλεσμα.

Ο Κάτω Μαχαλάς όπως συνηθίζουμε να τη λέμε, έμοιαζε παραλιακή λεωφόρος. Καρέκλα πουθενά παρότι έχει αρκετά καλή υποδομή ώστε ο κάθε επισκέπτης να βρίσκει αυτό που θέλει και επιθυμεί για να περάσει όμορφα. Μαγαζιά όλων των ειδών που έχουν να προσφέρουν ότι επιθυμεί η καρδιά του καθενός, φύση μαγευτική, μουσική από την ποικιλία των πουλιών και το γαργάρισμα των ποταμών, θέα μαγευτική. Ο Πάνω Μαχαλάς εξίσου θεσπέσιος και μαγευτικός. Με τα γραφικά σπιτάκια του, το γραφικό καφεενάκι του, την πανοραμική του άποψη, το γραφικό γέρο πλάτανο και όλα όσα και ο άλλος μαχαλάς αλλά φέτος με μια μεγάλη «πικρή» διαφορά. Η μεγάλη και κεντρική πλατεία του χωριού με τον αγέραστο πλάτανο νεκρή και πνιγμένη στο σκοτάδι. Γιατί????????? Εκείνο το Κοινοτικό Δημοτικό κατάστημα που υπάρχει εκεί γιατί να είναι κλειδωμένο και ματωμένο τέτοιες μέρες??????? Σε ποιον ανήκει????? Φωνάζει από μακριά....δημοτικό κατάστημα.....

Ποιοι είναι οι υπεύθυνοι για την αδράνεια αυτού του καταστήματος τόσο καιρό που και πολύ φοβάμαι πως θα περάσει και η καλοκαιρινή σεζόν που πολλοί είναι εκείνοι που επισκέπτονται το χωριό για ένα τσιπουράκι κάτω από δροσερό πλάτανο και τα παιδάκια με τρελή χαρά να παίξουν στην πολυσύχναστη πλατεία και να φάνε το δροσερό παγωτό τους.....

Ας μεριμνήσουν λοιπόν άμεσα οι υπεύθυνοι γιατί δεν ανήκει σε έργα που για πολλά συμφέροντα κωλυσιεργούν..... Μια καλή ενέργεια για το χωριό μας θα είναι.....εύχομαι μέχρι να δημοσιευτεί η επιστολή μου να έχει ταχτοποιηθεί το θέμα της πλατείας....θα είναι καλό για όλους μας!!!!

Μπόμπολη Αλεξία

Φωτο-αναμνήσεις

Ο Κων/νος Στάμος κατά τη θητεία του στον ελληνικό στρατό

Κων/νος Αθ. Χριστοδούλου, Κων/να Δημ. Χριστοδούλου, το γένος Χαλκιά, από το συνοικισμό Αγίου Γεωργίου, και Βασιλική (Κούλα) Χριστοδούλου

....ΕΓΩ....ΕΓΩ....ΕΓΩ....εγώ....

«Δεν υπάρχει πραγματική ευτυχία μέσα στον εγωισμό.»

Γεωργία Σάνδη

«Ηρθαμε στον κόσμο, όχι για να πάρουμε ό,τι έχει η ζωή για τον εαυτό μας, μα και για να προσπαθήσουμε να κάνουμε τη ζωή των άλλων πιο ευτυχισμένη»

Γουίλιαμ Όσλερ

«Μετά τον έφηβο, ο πολύ γέρος νομίζω είναι ο περισσότερο εγωιστής»

Γουίλιαμ Μέικπις Θάκερι

Όπως οι χωρίς περιεχόμενο ασκοί φουσκώνουν με τον αέρα, έτσι και οι χωρίς πνευματική υπόσταση άνθρωποι διογκώνονται από την έπαρση, την αλαζονεία και την εσφαλμένη για τον εαυτό τους γνώμη

Σωκράτης

.....και πόσο ακόμη δεν έχουν μιλήσει και δεν ασχοληθεί με αυτή τη μαγική λεζούλα που όλοι μας λίγο πολύ χρησιμοποιούμε και της δίνουμε όποια ερμηνεία μας συμφέρει

Εγωισμός είναι η τάση που ευνοεί κανείς το προσωπικό συμφέρον του και να προάγει την δική του ευημερία έναντι των υπολοίπων. Καθώς ο άνθρωπος είναι κοινωνικό ον, η φυσική αυτή τάση για αυτοσυντήρηση περιορίζεται από την ηθική, η οποία λαμβάνει υπόψη της και εξισορροπεί το καλό του καθενός με το καλό του συνόλου ή του διπλανού του.

Ο εγωισμός που εκδηλώνεται ως η αγάπη του εαυτού σε μεγαλύτερο βαθμό από αυτόν που υποδεικνύουν οι συμβάσεις της ηθικής ονομάζεται φιλαυτία. Όταν τροφοδοτείται από την αυταρέσκεια, ο εγωισμός χρωματίζεται και από αλαζονεία.

Η αξιοπρέπεια είναι το τρέχον τέλειό άλλοθι του εγωιστή. Κατά τα άλλα καμία σχέση...

Άλλο είμαι αξιοπρεπής κι άλλο είμαι εγωιστής. Στην έκφραση που λέμε "έχω κι εγώ τον εγωισμό μου" εννοούμε την αξιοπρέπεια. Άλλο λοιπόν η αξιοπρέπεια, η αυτοεκτίμηση και η αυτοάμυνα που δεν επιτρέπω στους άλλους να με κάνουν ό,τι θέλουν - αυτό πρέπει να το έχουμε γιατί είναι υγιές - και άλλο το σκέφτομαι μόνο τον εαυτό μου και είμαι "παρτάκια". Αυτό δεν είναι καλό και το έχουν μόνο οι ανώριμοι, οι ανασφαλείς και για αυτό γίνονται εγωκεντρικοί.

Η απομόνωση, η μοναξιά, η αντιπάθεια.....συνέπειες..... Τον εγωιστή δεν τον θέλει κανένας για παρέα και μένει μόνος και δυστυχισμένος. Κανείς δεν θέλει να είναι με έναν άνθρωπο "παρτάκια"Και γιατί άλλωστε; Γιατί να είσαι με έναν άνθρωπο που δεν σε υπολογίζει; Που δεν τον απασχολεί καθόλου αν ταλαιπωρείσαι, πληγώνεσαι, δεν περνάς καλά;

Ο εγωισμός είναι λέξη αρνητική. Δεν έχει τίποτα θετικό μέσα της. Το "εγώ" διατάσει και αποφασίζει για τα πάντα. Είναι φασιστικό.

Μερικές φορές χρειάζεται. Για να προστατέψεις τον εαυτό σου... Αυτό όμως δεν λέγεται εγωισμός. Ο εγωισμός δεν είναι μορφή άμυνας.

Μορφή άμυνας και προστασίας δεν είναι να είσαι εγωιστής, είναι να μην κάνεις τον εαυτό σου σφουγγαρόπανο για να σκουπίσουν οι άλλοι τα πόδια τους. Δηλαδή το να σβέσσει τον εαυτό σου, να διεκδικείς το δικό σου και τα θέλω σου, αυτό δεν σε κάνει εγωιστή. Ο εγωισμός είναι μείφι ανωριμότητας

ρο στον εαυτό του απ' όσο οι άλλοι και δεν ξεχωρίζει για το λιγότερο εγωισμό του. Η διαφορά είναι στον τρόπο, που επιζητάει την ευχαρίστηση, στα πρότυπα του και στον τρόπο ζωής του. Επειδή τα όρια είναι πολύ κοντά, χρειάζεται μεγάλη προσοχή να ξεχωρίζουμε τις συμπεριφορές, οι οποίες προέρχονται με αυτοσυγκράτησή του, με ισορροπημένη άποψη, από τη δικαιολογημένη αυτοπαισία και τη βάσιμη αισιοδοξία ή από τη δικαιολογημένη έλλειψη των τελευταίων. Όπως πρέπει να προσέξουμε σαν ξεχωριστή περίπτωση τη δυσαρέσκεια κάποιου, όταν αυτή προέρχεται από τις λάθος διαπιστώσεις του για τα πράγματα και τον εαυτό του, από την περίπτωση των λογικών διαπιστώσεων. Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί τρόποι για την επιβίωση ή αυτοσυντήρηση. Οι άνθρωποι στοχεύουν και πράττουν με τους ανάλογους τρόπους, για να εξασφαλίσουν άμεσα και δια παντός τη ζωή τους. Όχι μόνο για να διατηρηθεί αφηρημένα, αλλά για να υπάρχουν μαζί με όσα αυτοί στοχεύουν και πράττουν για τη δικαιολόγησή της, όπως την αντιλαμβάνονται. Δηλαδή ταυτοχρόνως στοχεύουν και πραγματοποιούν άλλους σκοπούς, εμμέσως στην υπερίσχυση μιας κοσμοθεώρησης, ενός τρόπου ζωής και γενικώς σ' έναν ευρύτερο αριθμό δυνατότητων της υπαρχής τους.

Το κακό δεν είναι η επιθυμία και ο στόχος του ανθρώπου να ξεπεράσει τα μειονεκτικά του αισθήματα και να γίνει σημαντικός στον κόσμο. **Το κακό** είναι να σχηματίζει λάθος άποψη για τα πράγματα, για τη θέση του στον κόσμο, για τον περιορισμό της ζωής και τελικά να έχει πλάνη για τον εαυτό του και να προσπαθεί να γίνει κάτι που δεν είναι τόσο σημαντικό και τόσο απαραίτητο, όπως το φαντάζεται. Αντιθέτως, το κακό μπορεί να είναι το πιο μεγάλο, αφού αυτό που επιδιώκει να γίνει απαιτεί να ζημιώσει τους άλλους, να φέρει την καταστροφή και τελικά να επιστρέψει πίσω στον ίδιο και στα αγαπημένα του πρόσωπα.

Ξαναλέμε λοιπόν...οι συνέπειες του εγωισμού είναι: ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, ΜΟΝΑΞΙΑ, ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΑ..... Και δεν ξεχνάμε..... «Δεν αγαπάμε μόνο τον εαυτό μας αδιαφορώντας για το πως νοιώθει ο άλλος που είναι κοντά μας»!!

8ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΡΑΧΘΕΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

Στις 7, 8, 10, 11 και 12 Αυγούστου 2013 θα πραγματοποιηθεί και φέτος το 8ο Φεστιβάλ του Αραχθείου Θεάτρου στο Παλαιοχώρι Σκούπας-Άρτας.

Μετάφραση - Διασκευή - Μουσική Επιμέλεια : Νίκη Τριανταφυλλίδη.

Σκηνοθεσία - Κινησιολογία : Ζωή Μασούρα.

Ώρα ενάρξεως παραστάσεων 21.00.

Είσοδος ελεύθερη.

Στην Ανάληψη με ψυχή και σώμα

Τίποτα δε στάθηκε εμπόδιο να ακουστεί η καμπάνα και για φέτος στην Ανάληψη των Αγνάντων ... «στο τέρμα Θεού» όπως θα έλεγαν οι παλιοί. Επίσης αξιόλογοι καλλιτέχνες τραγουδιστές και μουσικοί έδωσαν τα πάντα και οι ήχοι των τραγουδιών διαπέρασαν σε κάθε κορυφή των Τζουμέρκων. Το μεράκι όλων, άφθονο και ο χορός και το τρελό κέφι με συνοδό το Τζουμερκιώτικο τσίπουρο και τα αρνιά στη σούβλα έκαναν τα βουνά μας περήφανα και ξακουσμένα για μια ακόμη φορά. Η κρίση δεν ανέβηκε εκεί, όχι γιατί δεν μπόρεσε αλλά γιατί η θέληση των ανθρώπων για ένα αγνό και παραδοσιακό

ανάμωμα υπερείχε. Τίμησαν το πανέμορφο εκκλησάκι της Ανάληψης με ιδιαίτερο τελετουργικό τρόπο και αμέσως αντήχησαν τα ηπειρώτικα τραγούδια. Μια γιορτή που την αγκάλιασαν όλοι... χωρίς χρώματα... γιατί το μοναδικό χρώμα που επιτρέπεται εκεί είναι αυτό το μοναδικό των ελάτων. Η Δημοτική Αρχή, οι Τοπικοί φορείς, οι αδελφότητες, ο Πολιτιστικός Σύλλογος, η ΙΛΕΤ, το Εθνικό πάρκο Τζουμέρκων, Περιστερίου και χαράδρας Αράχθου και πολλοί άλλοι από άλλα μέρη εκτός Αγνάντων αγκάλιασαν και τίμησαν αυτό που λέγεται Ανάληψη. Και του χρόνου... η ευχή όλων μας!!!!

Μπόμπολη Αλεξία

Ο Ιερός Ναός Ανάληψης σε υψόμετρο 1200 μ.

Ο Κων/νος Μαυροπάνος χορεύει ενώ οι Βασ. Καρύδης, Νότα Παπακίτσου, Κώστας Παπακίτσος και Κων. Τσιάμαντας χτυπάνε παλαμάκια. Βιντεοσκοπεί ο Γ. Φίλος.

Κωνσταντίνα Χούμη, Αθανάσιος Μπαζούκας και Χαρίκλεια Μπίσα, όλοι εργαζόμενοι στο Πάρκο Τζουμέρκων

Γιώτα Θανάση, Δήμητρα Σιαπάτη και Γιώργος Θανάσης

Κων/νος Παπακίτσος, Τάκης Κωστάκης και Νότα Παπακίτσου

Τάκης Χριστοδούλου, Πάλα και Σπύρος Κοντογιώργος

Σπύρος Αλεφρίτας και Κωνσταντίνα Αποστόλου

Ντίνα Πολύζου, Κώστας Τσιάμαντας, Κώστας Χαρατσής και ο εγγονός του

Θρίαμβος του ΠΑΣ Γιάννινα!

Η Αδελφότητα Αγναντιτών Αθηνών συχαίρει εγκάρδια τον «Αγία της Ηπείρου», τον ΠΑΣ Γιάννινα, και τον χωριανό μας άξιο Πρόεδρο της ΠΑΕ κ. Γιώργο Ιωάν. Χριστοβασιλή (ΦΩΤΟ), που με τους αγώνες τους άνοιξαν παλικαρία στο δρόμο της Ηπείρου προς τα μεγάλα αθλητικά (ποδοσφαιρικά) σαλόνια της Ευρώπης, ανεξάρτητα αν αυτά γίνουν απροσπέλαστα εξαιτίας άλλων κριτηρίων, άσχετων με το «ευ αγωνίζεσθαι».

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας και η Εφημερίδα μας καμαρώνοντας εύχεται ολόψυχα να συνεχίσουν τη λαμπρή αθλητική τους πορεία στους στίβους της ευγενούς άμιλλας.

ΑΘΛΟΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ 2013

(Από το σχετικό Δελτίο Τύπου)

Το Σαββατοκύριο 11 & 12 Μαΐου 2013 πραγματοποιήθηκε στα Άγναντα ο 12^{ος} «Αθλος Τζουμέρκων», ο καθιερωμένος πλέον παλαιός αγώνας περιπέτειας και αντοχής στον ορεινό όγκο της Άρτας, τα Τζουμέρκα, με αφετηρία και τέρμα την πλατεία Αγ. Γεωργίου Αγνάντων. Συμμετείχαν 146 αθλητές και αθλήτριες και σημειώθηκαν εξαιρετικές επιδόσεις. Οι αγώνες έγιναν υπό την αιγίδα του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων.

«Αθλος» ξεκίνησε το πρωί του Σαββάτου από τον ποταμό Άραχθο με το αγωνίσμα του Raft και συνεχίστηκε το μεσημέρι με ορεινή ποδηλασία, υπό αντίξοες καιρικές συνθήκες σε τρεις διαδρομές: των 47, των 30 και των 17 χιλιομέτρων. Στους πρώτους νικητές όλων των κατηγοριών απονεμήθηκαν έπαθλα που πρόσφερε η Εταιρεία Bizart. Αναμνηστικά μετάλλια, προσφορά του Αγναντινίτη Επιχειρηματία Ιωαννίνων (είδη οικο-

δομικών υλικών ...) κ. Κων. Τσιάνμαντα, δόθηκαν σε όλους που έλαβαν μέρος και θερμάτισαν.

Την Κυριακή έγινε η απονομή των επάθλων στην πλατεία Αγ. Γεωργίου Αγνάντων, παρουσία του Αιδουσιμώτατου π. Σπυρίδωνος Σιάδαλου, του Δημάρχου Κεντρικών Τζουμέρκων κ. Χρ. Χασιάκου, του Προέδρου του Δημ. Συμβουλίου κ. Ιω. Χαΐδου, των Αντιδημάρχων κ.κ. Γιώργου Παππά, Βασ. Ρίζου, Ευάγ. Γιάννου, του Δημ. Συμβούλου κ. Νίκ. Μπάρσα, του Προέδρου και του μέλους της Τοπ. Κοινότητας Αγνάντων κ.κ. Κ. Παπακίτσου και Γεώρ. Κώστα (αντίστοιχο), του Προέδρου της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθηνών κ. Χρ. Χριστοδούλου, της πρώην Αντιδημάρχου Κεντρικών Τζουμέρκων κας Σταυρ. Αποδόνη, της Αντιπροέδρου της Αδελφότητας Αγναντιτών Ιωαννίνων κας Αλεξ. Μπόμπολη, της εκπροσώπου του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων κας Κων/νας Χούμν, της εκ Πρεβέζης Ομάδας Διασωτών, του Επιχειρηματία και χορηγού του «Αθλου Τζουμέρκων» κ. Κων. Τσιάνμαντα και πλήθους Αγναντιτών. (Στη φωτογραφία στιγμιότυπο από την έναρξη του «Αθλου» στην πλατεία Αγ. Γεωργίου Αγνάντων). Μετά το πέρας της τελετής επακολούθησε φαγοπότι και ξέδωμα στις ταβέρνες των Αγνάντων.

«Ο ΑΘΛΟΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ» ευχαριστεί θερμώς τον Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων για την γέννηση οργάνωσή του στην επιτυχία της διοργάνωσης, τους διασώστες και τους εξής χορηγούς: Εθνικό Πάρκο Τζουμέρκων, Εταιρεία Alpine zone, Ποδηλατικό Όμιλο Άρτας, Ποδηλατικό Καταστήματα Tailwind Άρτας, «Ωρα για Ποδήλατο» Ιωαννίνων, Εταιρεία Bizart, Μπάρες Ενέργειας (wish bar & solo energy), Ξενοδοχείο Ορίζοντες, Εταιρεία Gehwol, Εταιρεία Drift, Περιοδικό Mbike, τον Επιχειρηματία κ. Κ. Τσιάνμαντα, τις ταβέρνες των Αγνάντων: «Τα Τζουμέρκα», «Μερακλής» και της Ανθοούλας, το Αρτοποιείο των Αγνάντων, το Πολυκατάστημα της Ε. Γιαννάκη και όλες τις Αγναντίτισσες, που παρασκεύασαν και πρόσφεραν νοστιμότητες παραδοσιακές πίτες.

Ο «Αθλος Τζουμέρκων 2014» προγραμματίζεται για τις 3 & 4 Μαΐου 2014.

ΘΕΡΙΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ & Ν.Α. ΠΙΝΔΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ & ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

2^η Συνάντηση: «Οικολογία, τουρισμός και ανάπτυξη».

Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας & Κοινωνικής Ανθρωπολογίας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Ιστορική & Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων - Περιφέρεια Ηπείρου
Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, Περιστερίου και Χαράδρας
Αράχθου - Δήμος Κεντρικών Τζουμέρκων
Δασικό Χωριό «Κέδρος» στον Καταρράκτη Άρτας
27 Αυγούστου έως 1 Σεπτεμβρίου 2013

Το Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας σε συνεργασία με την Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων, την Περιφέρεια Ηπείρου, το Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων, Περιστερίου και Χαράδρας Αράχθου και το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων διοργανώνουν Θερινό Σχολείο με θέμα: «Οικολογία, Τουρισμός και Ανάπτυξη».

Σημαντικές Ημερομηνίες
- Οι εργασίες του ΘΕ.Σ.Τ. θα πραγματοποιηθούν: **27 Αυγούστου έως 1 Σεπτεμβρίου 2013**

- Υποβολή Αιτήσεων: **έως 30 Ιουνίου 2013**

- Τελική Αξιολόγηση των Αιτήσεων: **10 Ιουνίου 2013**

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΕΔΡΑ : ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

Εκδηλώσεις της Ι.Λ.Ε.Τ. το 2013

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμέρκων έχει προγραμματίσει για το έτος 2013 τις ακόλουθες εκδηλώσεις:

- Συνάντηση (ετήσια) των Υπευθύνων και των μελών των Ομάδων Έρευνας (ΟΕ) της Ι.Λ.Ε.Τ., που θα γίνει στις 9 Αυγούστου 2013, ημέρα Παρασκευής και ώρα 10.00' π.μ., στους Κτιστάδες, στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Κτιστάδων του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων.

- Επιστημονική Ημερίδα με θέμα: «Αρχαιολογικές επεμβάσεις και έρευνες στην περιοχή της αρχαίας Αθαμανίας και του Βυζαντινού Τζεμερικού», που θα πραγματοποιηθεί στις 10 Αυγούστου 2013, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.00' π.μ., στο Βουργαρέλι, στο Αμφιθέατρο του Δημαρχείου Κεντρικών Τζουμέρκων

- Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση (Αρχαιρεσιακή) των

μελών της Ι.Λ.Ε.Τ., που θα συγκληθεί στις 11 Αυγούστου 2013, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00' π.μ., στην Άγναντα, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Γυμνασίου - Λυκείου Αγνάντων (Δάφνη).

- Στις προθέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας είναι η πραγματοποίηση της 2^{ης} Συνάντησης του Θερινού Σχολείου Τζουμέρκων, σε συνεργα-

σία με το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, την Περιφέρεια Ηπείρου, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) και λοιπούς Φορείς της περιοχής, εφόσον εξασφαλιστεί η αναγκαία χρηματοδότηση.

Παρακαλούνται θερμά τα μέλη της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμέρκων και όλοι οι Τζουμερκιώτες και φίλοι της Εταιρείας (Ι.Λ.Ε.Τ.) να συνδράμουν ουσιαστικά στην επιτυχία των ανωτέρω εκδηλώσεων.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΤΣΙΓΑΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2013

- 6 έως 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στο Γυμνάσιο Αγνάντων ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ Παιδικό 5 Χ 5 - ΒΟΛΕΪ Γυναικών
- 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στο Γυμνάσιο Αγνάντων ΠΟΔΗΛΑΤΟ
- 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στην πλατεία Αγίου Γεωργίου ΤΡΕΞΙΜΟ παιδιών
- 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ (πρωί) ΡΑΦΤΙΝΓΚ ΑΡΑΧΘΟΣ
- 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ (απόγευμα) ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ Καταρράκτης
- 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ (απόγευμα) ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ Καταρράκτης
- 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στην πλατεία Παναγίας ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ Βράβευση αθλητών Λαϊκή Συνέλευση Λαϊκή Βραδιά

ΛΕΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Χειρουργός Ορθοπαιδικός

Ιατρείο:

Ε. Σουρλαντζή - Κορωπί

Τηλ.: 210-6627117 -

6944514848

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας και η εφημερίδα «ΑΓΝΑΝΤΑ» εύχεται σε όλους τους όπου γης χωριανούς, φίλους και αναγνώστες της εφημερίδας

Καλό καλοκαίρι